DE NIEUWSBODE,
verschijnt op Dingsdag van iedere week.
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING.
$2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling. Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.
Van 5 tot 10 regels, voor de eerste plaatsing - 1.00
Voor 5 regels of minder, dito, dito - 0.50
Voor elke volgende plaatsing - 0.25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder 0,25
(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

8ste JAARG. NO. 34. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 25 AUGUSTUS 1857. GEHEEL NO. 398.

DE NIEUWSBODE,
IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Rates of Advertising.

	1w	2w	3w	4w	8w	3m	6m	9m	1y
1 sq	1 00	1 38	1 75	2	3	4	7	10	12
2 sqs	1 50	2 00	2 50	3	5	6	10	13	15
3 sqs	2 00	3 00	3 75	4½	6	8	12	15	18
4 sqs	2 50	3 50	4 50	5½	8	10	14	17	20
¼ col	3 00	4 00	5 00	6	9	12	17	21	25
⅓ col	4 00	5 50	7 00	8½	12	15	20	25	30
½ col	5 00	7 00	9 00	11	16	20	28	34	40
⅔ col	6 50	8 50	10 ½	12	20	25	35	43	50
¾ col	8 00	11	13 ½	15	24	30	40	50	60
1 col	10	14	17	19	30	38	52	65	75

A square is 1 inch or less of space, column width. Business Cards will be inserted 1 year at $1 a line. Advertisements will be kept in until forbidden.

Onze Nederlandsche Correspondentie.

NO. 9.

[Vervolg van No. 33.]

ROTTERDAM, 18 Julij 1857.

In de zitting van den 18den zijn ingekomen de ontwerpen van wet tot regeling VAN DE AFSCHAFFING DER SLAVERNIJ in de Kolonie Suriname. Hierop komen wij nader terug.

"De antwoorden der regering op het verslag der commissie van Rapporteurs betreffende de wet tot regeling der regterlijke magt is thans gereed. Hoewel de regering gaarne zou gezien hebben, dat dit thans in staat van wijzen gebragte ontwerp nog in dit zittingjaar behandeld werd, zoo schijnt echter de kamer, na de vermoeide discussien over het onderwijs ontwerp, ongenegen. Intusschen zegt het reglement van orde der Kamer, dat de werkzaamheden, die aan het slot der zitting overblijven, als niet gedaan beschouwd moeten worden. Om nu de vele zorgen die aan de tot stand brenging der wet op de regterlijke organisatie besteed zijn, niet verloren te doen gaan, heeft de heer Dullert eene verandering van het daarop betrekking hebbende artikel van het reglement der kamer voorgesteld. Dit voorstel zal dadelijk na de onderwijs-wet in discussie komen; en vermits de aanneming daarvan niet twijfelachtig is, kan men de behandeling van dat belangrijke ontwerp, bij het begin van het volgende zittingjaar tegemoet zien.

— Bij de tweede kamer zijn wijders ingekomen drie ontwerpen betreffende de spoorwegen; strekkende 1. Om ƒ 100,000 beschikbaar te stellen, voor het maken van plannen en teekeningen, het doen van opnemingen enz. 2. Om de onteigening van vaste goederen, ten behoeve van spoorwegen, vrij te stellen van alle registratie- en overgangsregten en 3. De daarstelling van een fonds, om daaruit spoorweg ondernemingen aan te moedigen of te ondersteunen; daartoe wil het ontwerp 10 millioen beleggen in nationale schuldbrieven van 2½ en 3 pCt.

Bij deze ontwerpen is gevoegd eene staat, aanwijzende het stelsel van een geheel spoorwegnet over ons land.

De eerste klasse omvat de volgende lijnen:

a. Harlingen, Franeker, Leeuwarden, Groningen, sluitende aan de Duitsche grenzen onder Leer.
b. Leeuwarden, Heerenveen, Steenwijk, Meppel.
c. Groningen, Assen, Meppel, Zwolle.
d. Kampen, Zwolle, Raalte, Deventer, Zutphen, Arnhem en Nijmegen.
e. Nijmegen tot de grenzen van Kleef.
f. Nijmegen, Venlo, Roermond, Maastricht tot de grenzen van Luik.
g. Zevenaar tot Rheine.
h. Vlissingen, Middelburg, Bergen-op-Zoom, Rosendaal, Breda, Tilburg en 's Hertogenbosch.
i. Nieuwe Diep, Alkmaar, Castricum, Zaanstreken, Amsterdam, aansluitende aan den Rijnspoorweg.
k. Utrecht, Vianen, Gorinchem en Breda.
l. Rotterdam, Dordrecht, Middelburg, Vlissingen met Venlo.
m. Leyden, Woerden, met aansluiting aan den Hollandschen Spoorweg.
n. 's Gravenhage naar Scheveningen.

De tweede klasse omvat de volgende lijnen:

a. Van Utrecht over Amersfoort naar Zwolle.
b. Van Raalte over Almelo naar de grenzen tot Rheine.
c. Breda in de rigting van Turnhout.
d. Tilburg naar Eindhoven in de rigting van Maastricht.
e. Castricum naar Haarlem, achter het IJ om.
f. 's Bosch, Grave en Nijmegen.

De lijnen van de eerste klasse beslaan 1076 Ned. mijlen, die van de tweede klasse 276 Ned. mijlen. De kosten voor den aanleg van de eerstgenoemde lijnen worden geraamd op ƒ 89,100,000, die voor de tweede klasse op ƒ 29,500,000. Bovendien worden de kosten van het maken van stroomvlotten over de Lek te Vianen, over de Merwede te Gorinchem, te Rotterdam en Dordrecht, benevens van bruggen over het IJ en werken te Nieuwe Diep berekend op ƒ 60,400,000, zoodat de gezamentlijke kosten van dit spoorwegnet geraamd worden op ƒ 179,000,000.

— Er heerschte in onze streken tot den 4den eene ongewone warmte. De thermometer duidde soms 86 gr. en 87 gr. F. aan; de hierdoor ontstane droogte begon overal op den landbouw een nadeeligen invloed uit te oefenen. De graslanden verdorden en waar gemaaid was, kregen de velden het voorkomen of ze afgebrand waren. In Noord Brabant en vooral te 's Bosch, waar men steeds een grooten overlast van 't water heeft, was het nu zoo droog dat de geestelijkheid reeds het doen van gebeden om van den Allerhoogste regen af te smeken, had uitgeschreven, terwijl het gemeente bestuur van even genoemde stad, op straffe, had verboden om het water uit de stadspompen voor schrobben of wasschen te gebruiken. De lucht werd hoe langer hoe drukkender en het liet zich voorzien, dat zij zich spoedig zou ontlasten. Die verwachting werd niet teleurgesteld. Op Zondag avond (den 5den) begon er een onweder uit, bijna alle streken op te komen en al spoedig doorkliefde de bliksem onophoudelijk de lucht, terwijl de regen bij stroomen nederdaalde. Dezelfde donderbuijen ontlastte zich eenigen tijd vroeger of later boven Noord-Brabant, Gelderland, Noord-Holland, Zeeland, Overijssel, Groningen en Utrecht. Onder Schipluiden werd de hoeve van van Leeuwen en onder Maartensdijk eene boerderij van den heer Bosch van Drakenstein, door den bliksem in de asch gelegd; onder Veendam werd een houtzaagmolen en onder Bleiswijk een polder watermolen vernield; ook enkele runderen werden door den bliksem beschadigd, doch zoover bekend is werd slechts een mensch, iemand in Groningen, een boer, achter een hooiberg gedood. Alles wordt echter overtroffen door de schade welke den gevallen hagel te weeg bragt. In Noord Brabant heeft de hagel over de breedte van een half uur, alles vernield wat te velde stond. In Gelderland werden de tabaksvelden zoodanig omgewoeld, dat men na de ramp niet meer zien kon wat er gestaan had. In Zeeland was het koolzaad, dat meerendeels gesneden te velde stond ten eenenmale uitgedorschen. Maar ook de gebouwen leden veel. Te Arnhem waren zooveel ruiten ingehageld, dat de inwoners elkander het bezit van een glazenmaker betwisten. Er was in de stad ook geen glas genoeg aanwezig, zoodat naar Amsterdam en Rotterdam getelegrafeerd werd, om toch ten spoedigste te hulp te komen. Er was dien avond juist een concert in *Musis Sacrum*. De lantaarn in het dak of plafond, waardoor de groote zaal grootendeels licht ontvangt en die van dubbel glas was voorzien, hagelde eensklaps in, juist toen de tweede afdeeling zou beginnen. Een schrikkelijke glas- en ijsregen was daarvan het gevolg. De dames, die gedeeltelijk flaauw vielen, werden zoo goed mogelijk ter zijde geborgen, doch zij stonden daar al spoedig tot de enkels in het water, en dat was te verkiezen boven de straat, waar hagels vielen, zoo groot als kippen eijeren en grooter. Op het bekende buiten *het Lange Water* werden 2,000 ruiten aan stuk gehageld. De schade aan de gewassen te weeg gebragt is nog onberekenbaar.

Gedurende eenige dagen na dat onweder was de temperatuur wat kouder, maar al spoedig hernam zich de warmte. Den 11den teisterde op nieuw een geweldig onweder de noordelijke provincien.—Te Wildervank sloeg de bliksem in een schip, verbrijzelde de mast, zoodat de spaanders op honderde voeten in den omtrek rond vlogen, drong door het vooronder in een naast aan liggend schip, kwetste een daar slapenden knecht, maar benam niemand het leven. Intusschen klom de warmte zelfs eenmaal tot 89 gr. F., zoodat de lucht zich den 16 op nieuw ontlastte met een onweder, zoo als de oudste menschen niet heugt. Te Utrecht sloeg de bliksem in de vitriool-fabriek van de wed. P. Stuil & Zoon, en bragt daar eene schrikbarende verwoesting te weeg; gelukkig dat de veroorzaakte brand, grootendeels door den stikkenden zwaveldamp der fabriek zelve werd gesmoord. Vele palen van den telegraaf en de Coke-ovens van de Spoorweg maatschappij werden te Utrecht door een hoos omgeworpen. Gelderland werd zwaar getroffen. Onder Ede greep het volgende treffend ongeluk plaats:

De arbeider Peel Schut was in de buurt de Valk bezig op zijn land, toen ten acht ure in den avond een zwaar onweder kwam opzetten, dat hem deed besluiten te schuilen in eene nabijgelegen hut. Naauwelijks daar binnen getreden, werd die hut door een bliksemstraal getroffen, waardoor genoemde Schut onmiddelijk gedood werd en de vrouw van den arbeider de Rooij met vijf kinderen bewusteloos nedervielen, terwijl de woning dadelijk in brand stond. Het negenjarig zoontje van de Rooij was alleen ongedeerd en bij zijne zinnen gebleven. Het gevaar ziende, waarin allen verkeerden, heeft hij met eene verwonderlijke bedaardheid zijne zuster van 8 jaren uit de brandende woning gesleept, is vervolgens door de vlammen heengegaan en heeft desgelijks zijn zusje oud 5 jaren daaruit gered; daarna heeft hij getracht zijne kermende moeder te redden en evenzoo zijne twee broeders en zijne andere zuster, doch vruchteloos. Eindelijk heeft hij de koe in den stal losgesneden, om die ten minste nog te redden, maar deze liep tegen de vlammen in en sleepte hem mede, zoodat hij zelf bijna was omgekomen.

Volgens verklaring van dit zoontje van de Rooij was Schut door den bliksem letterlijk van een gescheurd, en had hij niemand in de nabijheid gezien om hulp te roepen.

Bij de opruiming van de puin heeft men niets meer van Schut, de vrouw van de Rooij en de drie kinderen kunnen vinden dan stof.

In de gemeente Elst is de bliksem in eene woning geslagen, met dat ongelukkig gevolg, dat deze met een groot gedeelte van het huisraad, een varken, kalf en schaap, binnen weinige minuten geheel door het vuur werd vernield. De eigenaar van de afgebrande woning is *Pieper*, de eenig overgebleven schepeling van de boot van *von Speyk*.

In de gemeente Eethen sloeg de bliksem in de bouwhoeve van de wed. *B. Brandershorst* en legde deze in weinig tijds geheel in asch. Een aantal meubelen, eene groote partij hooi enz. werd eene prooi der vlammen.

Ook de provincie Groningen heeft veel geleden. Te Onderdendam werd een oliemolen vreeselijk gehavend. Te Uithuizermede is eene boerenplaats geheel in de asch gelegd. Vooral in de oostelijk van daar gelegen dorpen heeft men veel en zware hagel gehad en de schade daardoor veroorzaakt is groot. Te Zandeweer, Uithuizen en omstreken worden landgebruikers gevonden die alleen aan koolzaad, hoofd voor hoofd van ƒ 1000 tot ƒ 3000 schade hebben, terwijl de gerst en andere veldvruchten mede zwaar hebben geleden. Enkele huizen hebben bijna alle ruiten verloren.

Niettegenstaande deze lucht ververschingen, blijft de warmte graad nog hoog en staat op het koelste gedeelte van den dag nog 76 gr. F.

— H. M. de Koningin met den jongen prins *Alexander* en gevolg, is den 13 te Rotterdam aan boord gegaan van het Kon. stoomjagt *de Leeuw* en daarmede naar Hellevoetsluis vertrokken, waar *de Cycloop* gereed lag, waarmede H.M. nog denzelfden avond de reis naar Londen heeft aanvaard. Reeds vroeger heeft men geruchten vernomen betreffende een huwelijk tusschen den prins *van Oranje* en princes *Alice*, de tweede dochter van Koningin *Victoria*. Men verneemt nu vrij stellig dat de reis van H. M. met dat huwelijks plan in verband staat.

— Volgens officieele opgave bedraagt de geheele bevolking van Nederland thans 3,298,137 inwoners.

— De laagste en hoogste prijzen zijn in de afgeloopen week genoteerd als volgt:

Winter Tarwe ƒ 9,00 a ƒ 12,00; Zomer dito ƒ 10,00 a ƒ 11,00; Winter Rogge ƒ 7,00 a ƒ 7,40; Winter gerst ƒ 6,60 a ƒ 7,00; Zomer dito ƒ 6,50 a ƒ 7,00; Zandboekweit ƒ 9,30 a ƒ 9,50; Spelt ƒ 4,30 a ƒ 4,50; Groene Erwten ƒ 7,70 a ƒ 8,00; Duiven Boonen ƒ 7,50 a ƒ 8,00; Witte Boonen ƒ 10,00 a ƒ 13,00; Bruine Boonen ƒ 9,00 a ƒ 11,00; Vroege aardappelen ƒ 2,50 a ƒ 3,20; Grasboter ƒ 1,00 a ƒ 1,16.

CORRESPONDENT.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

'S GRAVENHAGE, 22 Julij. Het wordt als zeker gemeld, dat de heer *v. d. Brugghen* zijn ontslag heeft verzocht; sommigen noemen als zijn vermoedelijken opvolger den heer *de Brauw*; anderen daarentegen willen weten, dat de Koning evenmin zijn ontslag, als dat van den heer *v. Rappard* zal aannemen.

Als reden waarom de heer *van der Brugghen* als minister van justitie zijn ontslag zou ingediend hebben, wordt opgegeven de verwerping van alinea 4 art. 22 van het wetsontwerp op het lager onderwijs.

— Volgens de *Amst. Ct.* heeft de Keizerlijke commissie de 200,000 fr. uit het testament van *Napoleon I* verdeeld onder 500 legatarissen, waaronder 46 in Nederland woonachtig, die elk 400 fr. bekomen.

— *Van den 24sten.* Aan de leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal zijn rondgedeeld de ontwerpen tot opheffing der slavernij in West-Indie. De Regering beschouwt deze afschaffing als een der strenge eischen des tijds; het ophouden namelijk van eene zoo onnatuurlijke betrekking van den eenen mensch tot den anderen. De Regering meent, dat tot deze afschaffing moet worden overgegaan, nu nog de mogelijkheid bestaat dat hervorming met bezadigdheid en overleg in het leven kan worden geroepen; zij acht daarvoor het tegenwoordig oogenblik gunstig.

Volgens de voordragt der Regering, zullen alle slaven aldaar op staatskosten vrijgekocht of, juister gezegd, onteigend worden voor eenen in de wet bepaalden prijs, die voor de volwassen mannelijke slaven zevenhonderd gulden, en voor de andere klassen van slaven naar evenredigheid minder bedraagt. De onteigende slaven zullen echter niet dadelijk in het volle genot der vrijheid gesteld en aan zich zelven overgelaten worden; dit zou naar het oordeel der Regering voor de slaven zelven even verderfelijk zijn als voor de kolonien; de eersten zouden dan weder volslagen wilden, de laatste wildernissen worden; en zoo zouden de groote geldelijke offers, die voor de opheffing der slavernij van de natie moeten gevergd worden, het nut, hetwelk de menschlievendheid beoogt, niet in de daad stichten. Hierom stelt de Regering voor, te bepalen, dat de door haar losgekochte slaven vooreerst gehouden zullen zijn, om vijf dagen van elke week naar hare voorschriften en onder toezigt harer ambtenaren te arbeiden, en dat de opbrengst van dezen arbeid dienen zal als bijdrage: 1) tot goedmaking der kosten van bestuur, van onderwijs der negers, van hunne geneeskundige verzorging enz.; 2) tot teruggave der gelden, die van Regeringswege besteed zijn om hun vrij te koopen. In dezen toestand, die een overgang van de slavernij tot de vrijheid zou kunnen worden genoemd, zullen de negers in vereenigingen arbeiden, de plantaadje-slaven zullen in zoovele onderscheidene *gemeenten*, de huis-slaven *gilden* uitmaken.

Uit deze korte schets van het voorgedragen plan blijkt, dat de Regering het voorstel der staatscommissie, welke met het onderzoek dezer aangelegendheid belast is geweest, in de hoofdzaak gevolgd heeft.

De kosten der uitvoering van het voorgedragen plan van emancipatie worden onzuiver op negentien millioen gulden geraamd.

LEEUWARDEN, 27 Julij. In den nacht van Vrijdag op Zaturdag j.l., werd bij den landbouwer *J. G. v. d. Zwaan*, woonachtig onder Aalsum, nabij Dockum, een stoute diefstal, vergezeld met inbraak, gepleegd. Twee mannen, in blaauwe kielen vermomd, drongen, tusschen 12 en 1 uur, deze woning binnen, begaven zich dadelijk naar de slaapstede der eigenaars en noodzaakten deze, door verschrikkelijke bedreigingen, aan te wijzen waar hun goud en zilver werd bewaard.

Terwijl de een zich meester maakte van het gouden oorijzer der huisvrouw, van een drietal kerkboeken met zilver, alsmede van circa ƒ 300 aan geld, hield de andere de verschrikte bewoners opgesloten, nadat hij eerst nog den man belangrijke wonden, vooral aan het hoofd, had toegebragt. Deze diefstal is teregt brutaal te noemen, omdat de behuizing, staande aan den puinweg naar Ternaard, van vele andere woningen is omgeven, terwijl het jaargetijde voor nachtelijke ondernemingen van deze soort, geenzins gunstig is te noemen. De daders zijn tot nu toe onbekend; doch de politie doet ijverig onderzoek.

HAARLEM, 19 Julij. Onder de groote werken, in ons rijk sedert eenige jaren tot stand gebragt, bekleedt eene eerste plaats de drooggemaakte Haarlemmermeerpolder. Op den 7den Junij l. l. waren er negen jaren verloopen, sedert de algeheele afsluiting plaats had en het werk der bemaling eenen aanvang nam, en den 4den Aug. 1852 meldde de *Staats-Ct.*, dat de meer droog geworden was. Sedert zijn de gronden verkocht en in cultuur gebragt, en werden tot op den 1sten Januarij l. l. in de nieuwe gemeente gebouwd 248 boerderijen, 153 huizen en 724 keeten, strekkende tot huisvesting voor eene bevolking van 5157 zielen, die uit alle oorden des rijks bijeengestroomd, zich in de Meer zijn komen vestigen, ten einde op de 17,000 bunders nieuw land een middel van bestaan te vinden.

Dezer dagen is eene nieuwe onderneming in den polder opgerigt, de vestiging namelijk, door den heer *A. A. de Lint*, van Delft, op den ringdijk digt aan het stoomgemaal *de Cruquius*, van eene uitgebreiden handel in metselmaterialen enz. en het leggen van eenen ijzeren spoorweg van daar tot in het kruiskanaal. Deze daarstelling van den *eersten ijzeren spoorweg tot algemeen gebruik*, in den nieuwen polder, verdient, en te regt, de aandacht te trekken van het algemeen, zoowel als van allen die meer bepaaldelijk belang bij den polder hebben, en zal zeker strekken tot groot gerief voor allen, die bij het vervoer van materialen of producten geinteresseerd zijn. Het is daarom te verwachten, dat de nijvere ondernemer goede vruchten van zijn werk plukken zal.

AMSTERDAM, 27 Julij. Vrijdag jongstleden is, onder geleide van twee geregtsdienaren, alhier aangekomen en terstond naar het cellulaire huis van arrest en justitie overgebragt, de gezagvoerder van het dezer dagen te Harlingen binnengekomen kofschip *Henriette*, die verdacht wordt ten vorige jare op de terugreis van Galatz, in de Middellandsche zee, den stuurman van genoemden bodem over boord te hebben doen werpen en verdrinken. Naar men verneemt, heeft de geheele equipage tot het volvoeren van deze gruweldaad medegewerkt. De scheepsjongen echter heeft alleen uit vrees dat hem bij weigering hetzelfde lot beschoren was, aan de misdaad deel genomen en heeft, ondanks den eed van geheimhouding, welke men hem had doen zweren, het ijzingwekkende voorval aan de justitie geopenbaard, zoodra zich daartoe de geschikte gelegenheid voordeed. De ongelukkige stuurman was een Fries van geboorte. Daar de gezagvoerder en de schepelingen der *Henriette* voor de reis ter dezer stede zijn aangemonsterd, zoo zal deze treurige doch belangwekkende zaak hier behandeld worden.

ZALT-BOMMEL, 22 Julij. Het is een genoegen te kunnen vermelden, dat de veldgewassen alhier en omstreken door de laatste onweders en hagelbuijen niets noemenswaardig geleden hebben, zoodat de oogst alhier niets te wenschen overlaat.

De nieuwe aardappelen zijn heden alhier voor het eerst gelezen, en wel voor den zeer goedkoopen prijs van ƒ 1,70 per mud. Dit zoo hoogst noodig product zal hier dit jaar buitengewoon veel opleveren, als komende er veel uit den grond, terwijl de kwaliteit niets te wenschen overlaat en uitmuntend is.

— In de Prov. *Gron. Ct.* van 21 Julij jl. werd opgenomen een berigt uit Tolbert, omtrent de begrafenis van den overleden onderwijzer der jeugd aldaar, *J. M. ter Hoor*, waarbij door den predikant *E. van Bolhuis*, op het kerkhof een troostwoord werd uitgesproken en door de aanwezig zijnde onderwijzers eenige zangverzen uit Gez. 187 zijn gezongen. In een particulier schrijven, thans in die Courant opgenomen, wordt gemeld, dat door een rijksveldwachter in die streken tegen deze begrafenis-plegtigheid proces-verbaal van bekeuring is opgemaakt, of nog opgemaakt zal worden, als vermeenende, dat deze handelwijze in strijd zou zijn met de bestaande wetten op het stuk der uitoefening van de godsdienst, op grond dat hier *godsdienst*-plegtigheid in de opene lucht en voor elks oog zigtbaar, zou plaats gehad hebben.

FRANKRIJK.

De aanslag tegen het leven des Keizers; de mededeeling van den *Moniteur* betrekkelijk deze gewigtige zaak; de gevolgen welke daaruit kunnen voortspruiten met betrekking tot de verhouding tusschen Engeland en Frankrijk, ziedaar de groote zaak, waarmede Parijs zich op het oogenblik bezig houdt, en waarvan alle brieven en bladen spreken. Elken dag beslaan de nasporingen der politie een grooter terrein. Agenten met de taak belast om inlichtingen in te winnen ten einde de zaak geheel op te helderen, zijn naar Napels en Genua vertrokken.

Onder de in beslag genomen wapens bevindt zich eene pistool, die volkomen gelijkt op die, waarvan *Pianori* zich heeft bediend en die in Londen vervaardigd was.

Hetgeen in de eerste plaats uit de behandeling van de zaak der beschuldigden voor het hof van assises der Seine zal voortspruiten, is een eisch van Frankrijk aan Engeland tot uitlevering of verdrijving van Engelschen bodem der uitgewekenen die begrepen zijn in den moordaanslag tegen den Keizer, welke eisch niet verward moet worden met een soortgelijken, door verscheidene Italiaansche staten gedaan. De eisch van Frankrijk heeft meer kans om verhoord te worden, uit hoofde het hier meer eene burgerlijke misdaad, dan een staatkundig vergrijp geldt; maar de invloed, dien deze aanvraag op de Engelsche ministers zal oefenen, hangt natuurlijk grootelijks af van hetgeen over den grond van medepligtigheid uit het procesverbaal der teregtzittingen blijken zal, en hierover geeft de *Moniteur* nog geene inlichtingen en kan dit ook nog niet doen, daar slechts eene voorloopige instructie in deze zaak heeft plaats gegrepen.

Het ontgaat de aandacht niet, dat al de Engelsche dagbladen, zonder onderscheid, met de grootste verontwaardiging gewagen van den ontdekten aanslag op het leven des Keizers.

De ministerieele *Globe* beklaagt zich zeer ernstig, dat sommige der in Engeland aanwezige staatkundige uitgewekenen, inzonderheid *Mazzini*, misbruik makende van de hun betoonde gastvrijheid, zich vermeerderd hebben om de snoode rol van zamenzweerders te spelen. "Dit is iets—dus vervolgt dat blad—wat niet overeen te brengen is met de staatkunde van Engeland, noch met de gezindheid van de bevolking, noch met de belangen onzer natie. Lieden die handelen als *Mazzini*, moeten ondervinden dat het onmogelijk is dat zij hun verblijf in dit land misbruiken tot doeleinden die strijden met onze staatkunde en met onze belangen. Als vlugtelingen hebben wij hun eene schuilplaats gegeven; als rustige vreemdelingen zouden wij hun bij voortduring gastvrijheid kunnen verleenen; als zamenzweerders evenwel kunnen wij hun geen gelegenheid geven om van hier uit de wereld te beroeren door opstand en moord."

De Parijsche effectenbeurs is door een en ander zeer ongerust gemaakt. Zij zag in den gelukkig ontdekten aanslag op het leven van Keizer *Napoleon* een bewijs dat de revolutionaire partij in Europa werkzaam bleef en geen middel te slecht achtte om haar doel te bereiken.

— De berigten omtrent den graanoogst in Frankrijk blijven gunstig. "Na zeven achtereenvolgende jaren van misgewas, of schaarschheid—heeft Frankrijk voor het eerst weder eenen goeden oogst; alles staat uitmuntend en wordt bij schoon weder in goeden staat binnengebragt; men mag zich vleijen met de hoop dat zeven vette jaren op de schrale zullen volgen. Er is maar een ding waarover men klagen hoort, namelijk gebrek aan arbeidende handen tot het binnenbrengen van den oogst.

SPANJE.

De gevangenissen der hoofdstad zijn zoo opgepropt, dat er vrees bestaat voor de gezondheid der gekerkerden. Naar men zegt heeft de heer *Marfori*, gouverneur van Madrid, voor de openbare rust niet willen instaan, dan wanneer het cijfer der gearresteerden tot 5000 voor Madrid en tot 50,000 voor het gansche rijk is geklommen. Er zijn personen als landloopers en vagebonden in hechtenis genomen, die 2000 realen betalen.

Uit de stukken die bij de oproerlingen zijn gevonden, blijkt, dat de opstand in Spanje in naauw verband stond met die in Italie. Het plan moet geweest zijn, om in Spanje alle archieven te verbranden, de openbare gebouwen in brand te steken, de telegraafdraden overal aan stuk te snijden, enz. In 't kort, de opstand zou, zoo hij gelukt ware, zich door eene buitengewone vernielingswoede gekenmerkt hebben. Wat daarna zou gebeurd zijn, wie weet dat?

DUITSCHLAND.

Om in het gebrek aan arbeiders te voorzien bij het inoogsten van het graan, dat ten minste 14 dagen vroeger dan in vorige jaren tot rijpheid komt, hebben de militaire autoriteiten in de Rijn-gewesten op verzoek der grondeigenaren en pachters, tegen geëvenredigde belooning, een aantal soldaten gedurende den oogsttijd ter hunner beschikking gesteld. In Keurhessen heeft men deze bewilliging zelfs tot correctionele gevangenen uitgestrekt, die onder toezigt der politie, bij den veldarbeid gebezigd worden.

— In een handelsbrief uit Hongarije wordt gemeld, dat in dit jaar geene overstrooming van water, maar van granen te wachten staat. Heerlijk onderscheid!

— Te Pesth in Hongarije is het eerste nommer verschenen van het "Evangelisch weekblad," het eenige orgaan van de vier millioen Protestanten in de Oostenrijksche monarchie.

— Het Oostenrijksche ministerie van eeredienst heeft toegestaan, dat in alle Evangelische gemeenten van den keizerstaat inzamelingen worden gehouden voor de oprigting van een monument voor *Luther* in Worms.

— Den 15den Julij stierf te Weenen in 66jarigen ouderdom *Carl Czerny*, de bij alle pianospelers wel bekende componist. Hij was onder zijne kunstbroeders een der meest productiven, want behalve 849 werken die van hem in druk zijn verschenen, heeft hij nog een bijna even groot aantal pianostukken vervaardigd, die nog niet in het licht gekomen zijn.

— Reeds sedert eenigen tijd las men in sommige bladen, dat de inwoners van Hanau in Kassel, die aan den Badenschen opstand van 1849 deel genomen hadden, thans nog voor de regtbank zouden worden gedagvaard. Dit berigt heeft zich thans, volgens de *Weser Zeitung*, ten volle bevestigd, daar de zich in het land bevindende personen, alsmede de afwezigen, gezamenlijk ten bedrage van 26, die beschuldigd zijn aan de toenmalige gebeurtenissen deel te hebben genomen, gedagvaard zijn om den 24sten September aanstaande voor de regtbank te Hanau te verschijnen, ten einde zich te verantwoorden wegens de beschuldiging van hoog verraad.

— De stad Traarbach, aan de Moezel, tusschen Coblentz en Triest, bevolkt met ruim 2000 zielen, is, met de kerk en de voornaamste gebouwen, bijna geheel verbrand. Zoo verzekerd wordt, zijn ter naauwernood 15 woningen ongedeerd gebleven.—Ook in Berncastel heeft dezer dagen een zware brand gewoed, waarbij 25 a 30 huizen in de asch zijn gelegd.—Het onheil van Traarbach wordt toegeschreven aan de zorgeloosheid van een schoenmaker, ten gevolge van misbruik van sterken drank.

FEUILLETON.

CATALINA DE CRAUSO.

NAAR HARE EIGENE GEDENKSCHRIFTEN.

(Vervolg.)

Op zulk een uur kon de strijder zich weinig aan de wetten des tweegevechts houden, en dit kon niet lang duren. Het was dan ook werkelijk zeer kort; een flikse uitval maakte er een einde aan; daar beide strijders waggelden, wierpen zich de getuigen in eenen gelijktijdigen aanval van grimmigheid op elkander—Catalina had naauwelijks den arm uitgestrekt, of zij voelde dat hare kling trof; haar tegenstander zonk neder met den smartelijken uitroep: "Verrader, gij hebt mij vermoord!" Zij dacht de hel zich te hooren openen. Die stem—zij kende ook die stem.—"Ach Miguel, zijt gij het!" Op dit oogenblik klonk een ontzaggelijke donderslag door den nacht en een bliksemstraal schoot vlammend langs den hemel. Bij dit onheilvolle licht zag Catalina drie lijken liggen, en erkende het bleeke gezigt van Miguel de Crauso. Zij zonk verplet op het lijk haars broeders neder. Toen zij weder tot zich zelven kwam, barstte zij in gejammer uit; monniken, die de hartverscheurende stem boven de eerste windvlaag uit hoorden, snelden met fakkels naar de plaats des gevechts. Men droeg de drie gewonden in het klooster, en Catalina, door twee goedaardige monniken geleid, volgde weenend den rouwtrein. Miguel de Crauso was dood, de beide anderen leefden nog; zij konden zich nog met den hemel verzoenen. Catalina verzonk in eene doffe verstomming van ziel. Als men haar zonder woorden en tranen zag zitten, had men haar voor een bleek standbeeld kunnen houden. De monniken, door deze smart geroerd, welker gansche uitgebreidheid zij nog niet eens kenden, verborgen den armen moordenaar in de kapel. Te dier tijde was dit in Spaansche landen eene zelfs voor het geregt onschendbare schuilplaats.

Na eenige dagen gaven intusschen de monniken den alfares te verstaan, dat hij toch niet altijd in de kerk blijven kon. Deze wenschte zelf niets meer, dan de plaats zijner misdaad te verlaten. Met de hulp eens broeders, die in het geheim eenen vriend van Miguel opzocht, kocht zich deze een paard en een weinig gelds aanschaffen. De goede monniken gaven hem eene oude haakbuks, het gansche tuighuis des kloosters, en zoo uitgerust begaf hij zich op zekeren nacht op weg, met het stellige voornemen om dit ongelukkig land zoo spoedig mogelijk te verlaten. Of hij naar de linker of regter zijde, naar het noorden of het zuiden reisde, was hem hetzelfde; overal zou het zelfverwijt hem als zijne schaduw volgen. De alfares liet zich, zoo als hij dacht, door het toeval leiden; maar het instinct des zelfbehouds verwijderde hem van de eenzame landwegen en dreef hem naar de zeekust.

Drie dagen lang volgde Catalina dezelve; na verloop van dien tijd wilde haar vermoeid paard niet meer voort. Zij besloot naar een boschje te rijden, dat zich op geringen afstand vertoonde; daar hoopte zij beschutting en voor haar paard een weinig gras te vinden. Zij deed het en wilde juist afstijgen, toen uit de diepte van het bosch eene luide stem riep: "Werda!"—"Spanje!" antwoordde Catalina onwillekeurig.—"Que gente!" (welke lieden) vraagde de stem weder.—"De paz" (vreedzame), antwoordde zij. Terstond kwamen twee haveloeze, baardige, magere mannen uit het kreupelhout op onze reizigster aan. Op het gezigt dezer kerels had Catalina voorzigtig hare haakbuks gegrepen, doch toen zij hen zonder wapenen zag, hing zij het wapen weder aan den zadelknop en wachtte. Zij waren, gelijk zij vernam, twee weggeloopenen. Of zij uit het leger of van de galeijen kwamen, werd Catalina niet regt bekend; doch dat eerlijke lieden uit vermaak zulk eenen schuilhoek niet kiezen, is te begrijpen. In eene woestijn is men echter wat gezelschap betreft niet zeer kieskeurig. Door middel van haar laatste stuk brood, dat zij grootmoedig met hen deelde, maakte zij zich de beide ellendigen, die bijna van honger stierven, tot vrienden. Onder het eten werd er kennis gemaakt. Zoo de beide cavalleros de aanleiding tot hunne reis al niet te duidelijk opgaven, deelden zij het doel derzelve daarentegen zonder achterhoudendheid mede. Zij gingen naar Tucuman; van daar hoopten zij die streken aan de rivier Dorado te bereiken, waar, volgens het onder de Spaansche soldaten toen ter tijd algemeen verspreide gevoelen, de beken niets dan goudzand en diamanten bevatten. Die onderneming was geene beuzeling. Eerst moest men het ontzaggelijke Andes gebergte overklimmen, en dan een wijd, woest land doorreizen. Maar voor hen waren anderen over het gebergte gedrongen; waarom zouden zij het ook niet doen? Gelukte het, dan werd hunne moeite rijkelijk beloond; mislukte het, welnu, men kan maar eens sterven. Of dit van koude is op de hooge bergen, of van honger in de vlakte, dat stond gelijk. Deze gevolgtrekking kwam Catalina geheel overtuigend voor; zij gaf overigens niet zeer veel om het leven, en wist buitendien niet, waarheen zij zich wenden zou. Derhalve wendden zij zich naar het oostergebergte dan volgenden dag aan, berg op te stijgen. Voor dat zij opbraken, hadden zij zorg gedragen, eenen voorraad wortelen en beziën te verzamelen, waarmede zij het paard van den alfares beladden, doch deze voorraad strekte niet lang toe. Toen zij na eenige dagreizen, volgens allerlei wildernissen, de streek bereikten, waar de eeuwige sneeuw begon, bevonden zij zich plotseling zonder levensmiddelen en krachten. Het paard kon zich niet langer voortslepen, gleed bij elke schrede uit, en viel op de gladde hellingen. Catalina alleen had haren moed behouden; zij raadde hare reisgezellen, het te dooden, aan stukken te snijden, en ieder een stuk te dragen. Dit voorstel werd aangenomen en het paard geslagt. Van drooge kruiden en eenige bremstruiken, die zij op eene rots vonden, werd dien avond een vuur gemaakt. Men roosterde boven den gloed eene groote snede vleesch, dronk er gesmolten sneeuw bij en brak den anderen dag weder op. De koude nam nog altijd toe. De beide ongelukkige soldaten konden zich, half naakt gelijk zij waren, naauwelijks meer op de been houden. Een onbedwingbare slaap maakte zich van hen meester en zij hadden geene geestkracht genoeg, om deze verderfelijke slaapzucht te bedwingen, die een gewisse dood is. Catalina, warmer gekleed en moediger, wakkerde hen lang door woorden en voorbeeld op; maar de dag kwam, waarop zij de een na den ander uitgeput nederzonken, en verklaarden, hier te willen blijven, daar hun de dood liever was, dan die ellende. Dreigen hielp even zoo min als smeeken, en Catalina begreep, dat haar niets anders over bleef om te doen, dan hunne laatste oogenblikken zoo mogelijk te verlangen en verligten.

De reizigers waren op eene plaats gekomen, alwaar ontzaggelijke rotsblokken zich donker en spookachtig boven de onafzienbare sneeuw verhieven. Te vergeefs zocht de heldin in de rotspleten naar eenige struiken voor een klein vuur. Alle plantengroei was verdwenen; op deze hoogte kan de mensch het slechts voorbijgaande uithouden. Daar zij nu volstrekt niet meer wist, wat aan te vangen, bedacht zij, ten einde beter te weten waar zij was, den eenen rotsblok te beklimmen, van waar zij verder om zich heen zou kunnen zien. Met moeite klom zij er naar boven, bereikte gelukkig de hoogste punt der rots en keek angstig in het rond. Plotseling stiet zij eenen vreugdekreet uit en snelde vrolijk naar beneden tot hare makkers. Zij had in de nabijheid eenen man tegen eene rots zien zitten! Wie kon die reiziger zijn? Welligt was het een redder en waarschijnlijk was hij niet alleen! Het berigt van deze onverwachte hulp gaf den stervenden nieuw leven; zij rigtten zich op en volgden hunne geleidster. Toen zij de aangeduide plaats tot op twintig schreden genaderd waren, bemerkten zij den vreemdeling, die zich niet van die plek verwijderd had. Hij zat half achter den hoek eener rots verborgen, gelijk een tirailleur op den loer, of gelijk een jager in eene schuilplaats.—"Werda!" riep Catalina, terwijl zij hare haakbuks met inspanning aanlegde. De vreemdeling antwoordde niet, roerde zich niet, schoon het volstrekt niet gehoord te hebben. "Werda!" riep Catalina nogmaals. De tweede oproeping bleef even zoo zonder gevolg, als de eerste. Langzaam stapten de drie reizigers voorwaarts, slopen voorzigtig langs de rots en kwamen eindelijk op twee schreden afstands van den geheimzinnigen vreemdeling, die hun den rug toekeerde. "Hé vriend," riep Catalina en sloeg hem op den schouder; "slaapt gij?"—Doch naauwelijks had zij deze woorden geëindigd, of zij sprong, bleek van den schrik, drie schreden achteruit. Bij Catalina's aanraking was de zittende man als eene levenlooze massa in de sneeuw nedergevallen. Het was een lijk, hard gevroren als een standbeeld; zijn gezigt was blaauw en zijn mond was tot een ontzettend lagchen geopend. De avonturierster en hare stervende medgezellen stonden voor een verschijnsel, van hetwelk de reizigers dikwijls melding maken, en dat zich menigvuldig vertoonde in den tijd, toen de slavenhandelaars hunne negers over de Cordilleras van Buenos Ayres naar Peru bragten. Men verzekert, dat lijken zoo een gansch jaar kunnen blijven. Dit verschrikkelijke tooneel oefende op de drie wandelaars eenen zeer verschillenden invloed uit; de ziekste der soldaten, wiens leven slechts in de hoop van nabij zijnde hulp nog eens had opgeflikkerd, tuimelde nog eene wijl voort, zonk in een, rekte zich op de sneeuw uit en stierf. Catalina daarentegen en haar andere medgezel schepten uit den schrik nieuwe kracht, en begaven zich, nadat zij het lijk de lompen hadden uitgetrokken, die hun zelven nog tot bedekking dienen konden, weder op weg. Volgens hunne berekening moesten zij den top des berges zijn overgekomen, en zouden nu al gemakkelijker en gemakkelijker in een zachter klimaat afdalen. Zij gingen alzoo voorwaarts, doch weldra verloor de soldaat den moed; zijne krachten waren uitgeput, de koude deed het bloed in zijne aderen verstijven. Niettegenstaande alle voorstellingen van Catalina wilde hij zich nederzetten, om adem te scheppen. Bijna op hetzelfde oogenblik zonk hem het hoofd op de borst, zijne oogen sloten zich, zijne leden werden stijf: hij was dood.

Toen onze avonturierster zoo alleen gebleven was, knielde zij neder, begon te weenen en vurig te bidden, waarschijnlijk voor het eerst in haar leven. Een weinig bemoedigd stond zij weder op. Hare eerste bezigheid was de zakken des dooden te onderzoeken; zij vond daar een vuurslag en acht dubloenen: beiden nam zij. De arme drommel had ze niet meer noodig. Hierop bond zij zich het laatste stuk van het paard op den rug, beval zich den hemel aan, en reisde verder. Tegen den avond meende zij in de verte eenen boom te bespeuren: zij kwam alzoo weder in het land der levenden. Zij pakte alles, wat haar van kracht en moed overgebleven was, bijeen, en stapte zoo goed door, dat zij eindelijk dien boom des heils bereikte; maar hier ontzonk haar de moed, hare sidderende knieën knikten in een, zij legde zich op den grond en verviel in eenen toestand van halve onmagt, halven slaap. Deze verdooving duurde den ganschen nacht; toen zij weder tot zich zelve kwam, brak de dag aan; de temperatuur was naar verhouding zeer zacht; de lauwe lucht kwam haar zeer drukkend voor en zij stierf bijna van vermoeidheid, honger en dorst. Haar hart zonk in haren schoot; te vergeefs trachtte zij de kracht te bewegen, zich op hare gezonde voeten verder voort. Eindelijk maakte zich de vertwijfeling van haar meester; zij riep den dood, die haar alleen van hare vertwijfeling verlossen kon, en strekte zich op den grond

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. QUINTUS, REDACTEUR.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 25 AUGUSTUS 1857.

☞ DE NIEUWSBODE KOST VOOR NEDERLAND $3,50 PER JAAR; $2,00 IN DE ZES MAANDEN; ENKELE NOMMERS 10 CENTS.

☞ KLEINE SOMMEN GELDS, HETZIJ BENEDEN EEN DOLLAR, OF CENTEN BOVEN EEN OF MEER DOLLARS, KUNNEN ONS IMMER PER BRIEF IN POSTSTEMPELS VAN EEN EN DRIE CENTS, VAN LAATSTGENOEMDE 'T LIEFST, IN BETALING WORDEN TOEGEZONDEN.

ZULKE STEMPELS KAN MEN KOOPEN BIJ ALLE POSTMEESTERS.

☞ GEREGISTREERDE BRIEVEN MET GELD KAN MEN TEN ONZEN RISICO ZENDEN. VOOR HET REGISTREREN MOET DE AFZENDER 5 CENTS BETALEN.

NB.—GEBOORTE-, TROUW- EN DOODBERIGTEN WORDEN GEPLAATST VOOR 25 CENTS.

PLAN eener op te rigten *Nederlandsche Kolonie in Tennessee*, Vereenigde Staten van Noord Amerika, door Mevr. de Wed. Ds. W. STORM, geb. A. M. M. VAN DER CHIJS, woonachtig te *Delft*, Prov. Zuid-Holland in de Nederlanden, thans in *Amerika*.

Voorzeker behoort tot een der beste werkkringen, welke men op aarde vervullen kan, het geven van nuttige bezigheid aan behoeftigen of minvermogenden.

De Nederlanders, welke zich in ons Vaderland, de moeiten getroosten, om in persoon de huisgezinnen der behoeftigen te bezoeken en te trachten zooveel mogelijk alle bronnen van werkzaamheid op te sporen, kunnen getuigen, hoe onbegrijpelijk moeijelijk het is, om daar arbeid te verschaffen aan den eenen, zonder het brood uit den mond van den anderen te nemen.

En toch, men wenscht zoo gaarne een welgeplaatst eergevoel bij den behoeftigen op te wekken, dat eigen verdiend brood zoo veel beter smaakt, zoo onbegrijpelijk meer waarde heeft, dan het gegevene of gebedelde.

Is het nu bij de duurte der levensmiddelen en de toenemende bevolking in de Nederlanden, niet mogelijk voor elk, om door arbeid en inspanning in eigen onderhoud te voorzien, dan voorzeker doet men veel beter, om naar een ander oord om te zien, waar juist ontbreekt, ja waar zelfs de grootste behoefte is, aan wat ons Koningrijk te veel heeft.

Even als schrijfster vroeger trachtte, om den Nederlanders aan de *Kaap de Goede Hoop*, op hunne aanvrage, knappe, jeugdige, krachtvolle jongelingen en meisjes te helpen bezorgen, welke tot hunne meerderjarigheid op 21jarigen leeftijd, in dienstbaren stand, verbonden blijven, voor rekening der belanghebbenden uitgerust, overgezonden en onderhouden worden, even zoo wenscht zij dit ook in *Amerika* te doen.

De jongelieden zullen bij al de genoemde voor hen te doene uitgaven, een klein maandelijksch zakgeld en na het goed volbrengen van hunnen leertijd, op 21jarigen leeftijd, $100 in geld, of die waarde in land, ontvangen, met volkomen vrijheid om zich voor het vervolg te verbinden of zich elders te vestigen. In dien tusschentijd worden zij in staat gesteld om de engelsche taal te leeren en al die kundigheden te verkrijgen, waardoor zij, bij hunne meerderjarigheid, als knappe, zelfstandige burgers van Amerika, kunnen optreden.

Daar het intusschen in het vrije Amerika moeijelijk is, om jongelieden op dezelfde voorwaarden, als dit aan de Kaap de Goede Hoop plaats vond, overal verspreid onder de Amerikanen, dienstbaar te houden en het zeer mogelijk zoude zijn, nadat de groote onkosten van overbrenging en uitrusting, voor hen voldaan waren, zij tegen hooger loon, door anderen onderhuurd werden, zoo is schrijfster op een ander plan bedacht geworden, dat zij de vrijheid neemt aan al hare landgenooten, zoowel in de *oude*, als *nieuwe* wereld, ter ernstige overweging en medewerking aan te bieden:

I. Er worde eene Maatschappij gevormd, welke met aandeelen, eene zeer groote uitgestrektheid land koopt. Dat land wordt slechts voor de helft in cultuur gebragt,—door de bewerking van de eene helft toch, met toenemende bevolking, reist de andere van zelf en brengt later genoegzaam de verloren rente ruim terug.

II. Dat land levert eene zekere belegging voor de geldgevers op; zoodat er niet alleen geen vrees voor verlies bestaat, maar dat bijna wiskunstig het kapitaal in waarde toeneemt.

III. Die maatschappij werkt mede, tot bevordering van het geluk der behoeftigen, door jongelieden, na alle noodige uitgaven voor hen voldaan te hebben, eene bestemming in de maatschappij te bezorgen.

IV. De keuze der plaatsing zij in een gezond oord, waar het klimaat niet te veel van dat des geboortegronds verschilt.

V. In eenen vruchtbaren bodem, die de moeiten der bearbeiding ruim beloont.

VI. Zij hebbe eene gunstige ligging, zoodat men zeker is, om een' gereeden aftrek der producten te vinden.

VII. Men denke aan de mogelijke aankweeking van die producten, en de aanwending dier takken van nijverheid, waaraan bepaald behoefte is en die men het gereedste, tegen contante betaling, kan te gelde maken.

VIII. Aan de keuze van zulk eene plaats, waar bijna zeker, in korten tijd, een *spoorweg noodig* is tot bespoediging der gemeenschap tusschen de andere Staten.

IX. Aan het verkrijgen van goede titels van eigendomsregt en transport, opdat er later geene moeijelijkheden plaats vinden.

X. Men neme niet anders dan *geschikte* kolonisten aan: sterke, gezonde jongelingen en meisjes, niet ouder dan 16 jaren, die tot hunne meerderjarigheid aan de maatschappij verbonden blijven, doch 21 jaren bereikt hebbende, in het vrije *Amerika*, in al de regten als vrije burgers deelende, door de Maatschappij zoo ver gebragt worden, dat zij niet alleen zeer ruim in eigen onderhoud voorzien, maar even als zoo vele vroeger behoeftige Duitschers, hunne arme betrekkingen voor eigen rekening, later den Oceaan kunnen overvoeren.

De Maatschappij stelle zich de bereiking van een drievoudig, *goed doel* voor:

I. *Zekerheid voor de geldgevers*, dat zij niet, even als vroeger in ons Vaderland, door belegging in insolide fondsen, hun vermogen verliezen, of dat bij mogelijke gebeurtenissen in Europa, spoedig meer dan op de helft verminderd zien.

II. Bevordering van geluk, welvaart, goede zeden en Godsdienst, door verschaffing van nuttigen arbeid en opleiding tot geschikte menschen, later in staat om voor zich zelven en de hunnen te zorgen.

III. Bevordering van Amerika's geluk, dat vooral in zijne zuidelijke slaven Staten, waar vele rijke bronnen van welvaart onbenut zijn, zoo hoogst noodig een goed voorbeeld behoeft, om bewijzen te geven, wat daar door de ondernemende, werkzame, volhardende vrije blanken, gedaan kan worden.

Het is opmerkelijk dat juist in die Staten, waar de meeste arbeid door slaven verrigt wordt, die der blanken zoo schaarsch en duur is; de statistieke berigten dwalen in de opgaaf van het tegendeel. Die Staten zouden bepaald gelukkiger zijn, als zij de partij der Abolitionisten konden kiezen, en al het werk door vrijen laten verrigten. De ondervinding evenwel in de Engelsche bezittingen levert nog dagelijks het voorbeeld op, dat de zwarten, met enkele uitzonderingen, tot *werken gedwongen* moeten worden, of anders liever als redelooze dieren eten, drinken en slapen.

Al de Staten, waar men geen katoen, suiker of rijst verbouwt, kunnen den arbeid der kleurlingen geheel ontberen en terwijl men thans voor een enkelen slaaf van 12 tot 1500 doll. betaalt, die daarenboven nog jaarlijks de rente van dat aanzienlijke kapitaal kost, op een slechts gemiddeld van 30—34 jaren berekend leven, zoo zoude men niets meer voor eigen interest kunnen wenschen, dan dien kostbaren arbeid, waar drie zwarten naauwelijks zooveel als een blanken verrigten, te kunnen ontberen. Maryland, Missouri, Kentucky, Noord en een gedeelte van Zuid Carolina, gedeeltelijk Virginia en geheel Tennessee zouden veel gelukkiger en veel rijker zijn, als knappe Europeanen zich daar kwamen vestigen en ⅛ meer partij van alles trokken.

Ik heb in persoon bijna al de Staten van Noord Amerika bezocht, en vermeen nergens zoo veel vereenigd gevonden te hebben, wat tot het bijna zeker welslagen eener kolonisatie, op hechte grondslagen, vereischt wordt, als in de vallei tusschen Knoxville en Kingston, in Tennessee. Om de volgende redenen:

Het land is er, hoewel niet zoo vruchtbaar als in Ohio, zeer goed en vooral in de gebergten uitmuntend voor de druiven cultuur geschikt, welke in de omstreken allervoldoendste resultaten opleverden. Van een akker grond is eens de buitengewone waarde van $500 gemaakt. Als men in zes jaren tijds, slechts twee goede heeft, brengen deze zulke groote voordeelen op, dat een zesjarige goede oogst van een ander gewas er niet tegen kan opwegen. *De grond in Tennessee is* bevonden voor de aankweeking der Catawba, die van Cincinnati te overtreffen, terwijl de druiven in den eersten Staat meer alcohol bevatten, bij overhaling tot brandewijn. De aanplanting van de druif, eens tot wijnberg aangelegd, is later veel minder omslagtig en vordert veel minder arbeid dan die van eenig ander gewas.

Het land is meerendeels met pijnboomen beplant, voor zoo ver het niet reeds ontgonnen is. Juist dit hout heeft een onbegrijpelijke waarde daar, omdat men het stroomafwaarts, tot planken gezaagd, naar *Chatonooga* en de groote houtmarkt te *Nashville* kan verzenden.

De ligging tusschen de Tennessee Rivier en de Clinche maken het oprigten van stoomzaagmolens enz. zeer gemakkelijk.

Er is daar behoefte aan bierbrouwerijen, goede leerlooijerijen, enz., terwijl de vette kleiachtige aarde geschikt is, tot het oprigten van steenbakkerijen, aardewerk-fabrieken enz., alle artikelen die in het zuiden veel gevraagd en zeer hoog in prijs zijn.

Er is noch in Knoxville, noch in Kingston een enkele fabriek, waar gewone meubelen enz. machinaal vervaardigd worden, die grooten aftrek zouden hebben en die van het voorhanden zijnde populieren hout gemaakt kunnen worden.

Er bestaat groote waarschijnlijkheid dat als de drie thans bijna voltooide spoorwegen, van alle kanten der Unie, te *Knoxville* te zamen komen, die den grooten omweg over Chatanooga niet tot Nashville zullen maken, maar er juist door de vallei een veel digtere van af Laudon, tot laatstgenoemde plaats zal aangelegd worden, tot verkorte afstand voor den Mississippi. Bij de voltooijing dier sporen, zal het gezaagde pijnboomen hout, thans reeds zoo zeer gevraagd en zoo moeijelijk te bekomen, nog veel meer in waarde stijgen.

De aankoop van het land moet zeer omzigtig geschieden; waarschijnlijk zal het van $3 tot $10 per akker, naar gelang van ligging, vruchtbaarheid enz. te verkrijgen zijn, voor zoolang de meest zeer arme en tot landverhuizing genegen eigenaars onbewust blijven, met het doel der Maatschappij. Wordt hun dit medegedeeld, dan zullen zij natuurlijk in prijs stijgen; de aankoop moet daarom langzamerhand onder de hand, worden bewerkstelligd.

De tegenwoordige eigenaars moesten tegen hooge renten kapitaal tot aankoop opnemen en hunnen oogst onmiddelijk te gelde maken, terwijl hun de middelen en het krediet ontbreken tot het oprigten van zaagmolens, waardoor hun land niet alleen grootelijks in waarde zoude stijgen, maar tevens ook van het rijk boomgewas der bosschen een groot kapitaal verkregen kan worden. De druiven oogst, welke eerst in het derde en vierde jaar na de aanplanting vruchten oplevert, vordert voor die behoeftige menschen te veel uitschot en het is om algenoemde redenen, dat de meeste eigenaars tot verkoop genegen zijn en arm blijven, waar menschen van kapitaal rijk kunnen worden.

De vraag naar den thans in Tennessee gemaakten wijn, nog jong ad $1 per flesch verkocht, is zoo groot, dat de weinige wijnbouwers niet genoegzaam daaraan voldoen kunnen.

Als er 12 zaagmolens opgerigt werden, die elk uur minstens 1500 voet hout zagen, schaven en ploegen, kan al het hout de Tennessee afgevoerd, naar Chatonooga gebragt worden, waar de houthandelaren van Nashville enz. het verder per spoor vervoeren en $33 per 1000 voet betalen.

Ook voor de schapenteelt is het land bij uitnemendheid geschikt. Men berekent, dat elk schaap jaarlijks den vollen prijs van aankoop, in wol oplevert, ad 1 dollar per stuk. Door bevrachting onzer Hollandsche schepen met kolonisten naar de Zuidelijke havens, wordt tevens de gelegenheid geopend, om goedkoopere vrachten van katoenbalen naar de Nederlanden te bedingen, dan thans mogelijk is, en de *katoenmarkt voor het vasteland*, thans geheel in handen der Engelschen, in eene onzer groote handelsteden verplaatst te zien, tot onbegrijpelijk voordeel voor ons vaderland.

Volgens de getuigenis van alle deskundigen, behoort het klimaat in deze vallei tot het gezondste van geheel Amerika; koortsen zijn er geheel onbekend, terwijl de grond de rijkste in geologie van al de Ver. Staten is.

Bij den grooten bloei van meest alle kolonien in Amerika zijn er twee mislukt, omdat zij den goeden en zekeren grond misten, waarop deze gebouwd is.

De groote violist Ole Bull vormde het menschlievende denkbeeld om arbeid aan zijne behoeftige landgenooten te verschaffen. Terwijl hij met zijn groot muzikaal talent voortging om overal de bewondering tot zich te trekken, werden scheepsladingen, meestal zeer ongeschikte menschen, onder een even ongeschikt bestuur overgevoerd en geplaatst op land, waarvan het eigendomsregt (zie Art. IX) den met de wetten van het land onbekenden grooten virtuoos, in regten betwist werd; dat zulk eene onderneming moest mislukken, spreekt van zelf.

Een Duitscher, welke meer zijn eigen belang dan dat zijner landgenooten beoogde, kocht op een' hoogen onvruchtbaren, ver van alle gemeenschap afgelegen berg, eene groote hoeveelheid lands, natuurlijk tegen zeer lagen prijs. Hij trachtte daarvan met een dubbele en drievoudige kapitaals verhooging te verkoopen. De uit Europa aankomende Duitschers vermeenden dit nog tegen een betrekkelijken lagen prijs van ½ dollar per akker zeer goedkoop te erlangen, doch bemerkten na bedrogen uit te komen, toen zij voor het weinige, met groote moeiten op dien onvruchtbaren bodem verkregen gewas, geen markt ter verkoop konden vinden. Beide die kolonien misten de hechte grondslagen, welke voor eenen duurzamen bloei vereischt worden.

Er behoeft later in de Nederlanden geene armen bedeeling meer plaats te vinden, anders dan aan jeugdige weezen, ouden van dagen of zieken, wanneer in het vruchtbare Amerika al wat werken kan productief aan brood geholpen wordt; dat wil zeggen, dat de landverhuizers niet alleen in staat gesteld worden om de voor hen verstrekte uitgaven terug te geven, maar nog daarenboven genoeg tot onderhoud hunner behoeftige betrekkingen te verdienen.

De welwillende Uitgever van dit blad wil gaarne behulpzaam zijn tot bereiking van bovengenoemd goed en weldadig doel. Hij stelt volgaarne zijn veel gelezen blad open tot het ontvangen van al die mededeelingen, waardoor spoedig eene Maatschappij met een kapitaal van een half millioen dollars in werking zoude kunnen komen.

☞ Wij ontvingen jl. Zondag een bezoek van Mevrouw de wed. W. STORM, van Delft in Nederland, wier komst in Amerika met niets minder in verband staat dan het stichten eener Hollandsche kolonie in den staat Tennessee, waarvan het plan breedvoerig in dit blad wordt uiteengezet. Genoemde dame heeft nu ongeveer een jaar gansch alleen door de Vereenigde Staten, voornamelijk in het Zuiden, gereisd, na zich eenen geruimen tijd op het eiland Cuba te hebben opgehouden, en heeft alom op hare togten kennis gemaakt met de beroemdste mannen der Ver. Staten. Zij is voorzeker eene zeldzame vrouw, begaafd met een gezond verstand en die eenen onverzaadbaren lust tot onderzoek bezit, waarin zij door de beroemde *Ida Pfeifer* alleen geevenaard wordt, doch deze daarin overtreft, dat het haar voortdurend streven is om het lot der armen te verzachten. Menige menschlievende inrigting in de stad harer inwoning heeft aan mevrouw STORM haar bestaan te danken en wij kunnen niet anders wenschen, dan dat ook deze grootsche onderneming, tot heil van arme Nederlanders, gelukken moge.

Na gisteren een uitstapje over Sheboygan Falls naar town Holland gedaan te hebben, is zij heden morgen van hier naar Milwaukie vertrokken, en zal door Michigan, en over Quebec en Montreal in Canada, naar het oosten terug keeren. Er is geen land in Europa wat zij niet eens, twee- of meermalen bezocht heeft.

HOBART'S ANTWOORD.—Mr. Harrison C. Hobart zegt in antwoord op de beschuldiging van de School Land Commissarissen, dat hij op de verkooping te Chilton in Calumet County, de oorzaak der ernstige ongeregeldheden zoude geweest zijn, dat zulks geheel bezijden de waarheid is, doch gebruikt daartoe meer woorden dan het ons lust hier mede te deelen. Ook van de zijde der burgers dier County is een ontkennend antwoord op de beschuldiging gegeven, hetzelve besluitende als volgt:

"Wij gevoelen ons verpligt te zeggen, dat, indien de Commissarissen nuchteren geweest waren en zich zelven strikt aan hunne pligten hadden gehouden, welke de staat hen uitzond te vervullen, dan zouden zij de moeite hebben gespaard, om zich zelven te verdedigen van verwachte beschuldigingen, en het volk van Calumet County van eenige daadzaken te publiceren, die niet zeer loffelijk klinken voor den staat Wisconsin.

De pot verwijt derhalve den ketel dat hij zwart is!

HET NEWHALL HUIS.

De opening van dit schitterend hotel te Milwaukie, zal heden avond op eene feestelijke wijze plaats hebben. Wij hebben van de heeren KEAN & RICE eene vriendelijke uitnoodiging ontvangen om tegenwoordig te zijn, benevens eene vrije passage op de stoomboot heen en terug van de heeren KELLOG & STRONG. Het doet ons leed dat omstandigheden ons verhinderen er gevolg aan te geven, en betuigen gemelden heeren bij deze onzen hartelijken dank voor hunne goedheid.

Het Newhall Huis is een prachtig gebouw, zijnde aan de eene straat zeven en aan de andere zes verdiepingen hoog, en op eene wijze voltooid, die het ten sieraad doet verstrekken van de ondernemende en bloeijende stad Milwaukie.

Den 21 dezer werd hetzelve voor het publiek ter bezigtiging opengesteld, waarvan de *Sentinel* zegt: "Men berekent dat gedurende dien dag het huis door acht à tien duizend menschen bezocht werd, en hunne uitspraak was eenparig wat betreft deszelfs bewonderenswaardige inrigting en al de vereischten van een hotel der eerste klasse. De wijde galerijen, elegante kamers, gemakkelijke slaapkamers, smaakvolle meubelen en al de andere benoodigdheden van een uitmuntend publiek huis werden bezien, bewonderd en goedgekeurd door duizenden onzer burgers en een groot aantal vreemdelingen. Algemeen was men het daarin eens, dat het NEWHALL HUIS vergelijking kan uitdagen met de beste hotels in New York en Boston, en in 't Noord Westen onovertreflbaar is. Hetzelve kost $135,000 van bouwen, bevat, behalve de winkels, 270 kamers, en kan 1500 menschen accomoderen.

MRS. CUNNINGHAM'S VERSCHALKING.

Kort na de vermoording van doctor Burdell, en het voorgeven van Mrs. Cunningham van met hem gehuwd te zijn, kwam er een gerucht in omloop, dat dit huwelijk niet onvruchtbaar was geweest. Zij zelve sprak dit gerucht niet tegen, maar deed alles om er den schijn van waarheid aan te geven. Langzamerhand nam zij in omvang toe, en zij deelde aan verscheidene personen mede dat zij zwanger was. Haar advocaat maakte het bij het verhoor openbaar, en voor den surrogate zijn bewijzen gegrond geworden op de veronderstelling, dat er ter gelegener tijd een erfgenaam voor de nalatenschap van Burdell zou komen opdagen.

Toen zij nog in de gevangenis was, haar verhoor wegens moord afwachtende, deelde zij aan de moeder van dat gesticht het gewigtig nieuws harer zwangerschap mede, en wist bij deze allen twijfel aan de waarheid daar van weg te nemen. Zij raadpleegde ook doctor Uhl over haren toestand, en liet zich de gebruikelijke medicijnen voorschrijven. Dr. Uhl was vroeger haar geneesheer geweest, en een belangrijk getuige voor haar. Het schijnt, dat in het eerst zijne achterdocht niet is opgewekt.

Na hare vrijspraak door de jury, raadpleegde zij nog meermalen dr. Uhl en verlangde door hem bij de gewigtige gebeurtenis, die op handen was, geholpen te worden. Hij zeide haar, dat het zeer goed zoude zijn, aangezien het gewigt der zaak, als zij zich vooraf door twee of meer achtingswaardige geneesheeren liet onderzoeken. Zij gaf hem volkomen gelijk, en toonde zich zelfs verlangend naar zulk een onderzoek, doch de doctor bemerkte weldra, dat zij het voorgestelde onderzoek vermeed. Deze en andere omstandigheden wekten zijn vermoeden op, dat de zwangerschap niets dan bedrog was. Op raad van zijnen advocaat en eenige vrienden, deelde hij al wat hij wist aan den district attorney mede. De heer Hall, die uit de mededeeling haars advocaats voor den surrogate reeds vermoed had, dat deze list zou worden in het werk gesteld, drong bij dr. Uhl aan, dat hij voort zou gaan, met voor het bedrog de oogen te sluiten, tot dat de zaak rijp genoeg was voor eene volledige ontdekking.—De doctor aarzelde te doen, wat als eene schending van beroepsvertrouwen zou kunnen beschouwd worden, maar men drukte hem op het gemoed, dat hij als een goed burger verpligt was, om, uit regtvaardigheid jegens de gansche maatschappij, zijne hulp te verleenen tot het volvoeren en daar uit voortvloeijende aan den dag brengen van het bedrog, hetgeen zijne bezwaren overwon.

Bij een volgend onderhoud met den doctor, kwam Mrs. C. rond voor hare zaak uit; zij bekende dat haar zwanger zijn slechts bedriegerij was, maar zeide dat zij eenen erfgenaam moest hebben, hij mogt komen van waar hij wilde, en beloofde hem $1,000 als hij haar in haar plan helpen, haar een kind bezorgen, en haar bij het kramen bijstaan wilde. Dr. Uhl nam het aan, en meldde den district attorney wat er had plaats gehad.

Deze laatste nam op zich, eenen erfgenaam voor de nalatenschap van Burdell te zoeken. Dr. Uhl verzekerde hem, dat Mrs. C. den 28 Julij, of daaromtrent, had uitgekozen, voor den tijd harer bevalling, en de heer Hall was er zeker van, dat met hulp der beambten van het Bellevue gasthuis, er geene noodzakelijkheid zou bestaan, om het belangwekkend voorval uit te stellen.

Het plan dat dr. Uhl zijne patiente voorstelde, en dat haar bij uitstek scheen te behagen, was dit:

Dr. Uhl zeide dat hij gelukkigerwijs was aangenomen door eene vrouw in de Elm straat, zeer geschikt voor de Bond straat, om haar bij hare bevalling bij te staan. Deze vrouw werd haar voorgesteld, als eene dier vrouwen te zijn, bekend als "Californische weduwen" (vrouwen wier mannen in Californie zijn), die overblijde zoude zijn als zij van eene verantwoordelijkheid verlost werd, waarop haar man niet gerekend had. Dat was juist zoo als het wezen moest. Geene der vrouwen moest de andere zien of kennen, en daarom had men geene onaangename ontdekkingen te vreezen.

Zoo werd het plan in gereedheid gebragt. Des Maandags werden er in 190 Elm straat kamers aangeschaft, en door den heer Hall voor de gepaste ontvangst eener kraamvrouw gemeubileerd. Vier politiebeambten werden van alles onderrigt, om een waakzaam oog op 31 Bond straat te houden. De heer Hall hield zich Maandag avond bezig met alles verder in orde te brengen. Een kind, dat des Zaturdags geboren was, werd uit het Bellevue gasthuis gehaald, en geteekend zijnde, zoodat het weder gemakkelijk te herkennen was, met eene oppasster naar 190 Elm straat gezonden. Daar wachtte een geneesheer, behoorlijk met eene nachtmuts op en op andere wijze toegetakeld, om de Californische jufvrouw voor te stellen; en dr. Uhl was daar, om het gezegende kind aan eene Zuster der Barmhartigheid te geven, ten einde het naar Mrs. Cunningham te brengen.

Het uur van negenen was als de tijd voor deze ontknooping vastgesteld.—Mrs. C zou dan naar de Elm straat gaan, gekleed als eene Zuster der Barmhartigheid, om den kleinen vreemdeling in ontvang te nemen. Alles ging naar wensch. Zij werd behoorlijk door kapitein Speight van de Bond straat naar de Elm straat nagegaan, gelijk hij haar ook weder met een mandje, waarin het kind lag, zag terug keeren. Men liet haar haar huis binnen gaan, en ten elf ure legden de policie beambten eene kraamvisitie bij haar af. Zij speelde de kraamvrouw uitstekend, met eene baker voor haar bed, welke een kind in hare armen hield. Er was ook eene vrouw tegenwoordig, Anne Burns genaamd, die zich voor hare zuster uitgaf, doctor Catlin, en anderen.

Zoo bragt hare hebzucht haar ten val.—Had de surrogate ten haren gunste beslist, waar zij klaarblijkelijk op rekende, dan had zij haar weduwgoed, een derde der vaste goederen, die ten ruwste op $80,000 à $90,000 geschat worden, verkregen; met dit derde had zij, met hare kinderen, naar eene plaats kunnen gaan, waar hare namen niet bekend waren, en goed en in weelde kunnen leven: maar neen! Zij had haar leven op het spel gezet, en zij wilde alles hebben. En nu heeft zij alles verloren.—*Verkort uit de N. Y. Herald.*

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

SHEBOYGAN, 24 Aug. Het reeds lang verwachte ijzer, of althans een gedeelte daarvan, bestemd voor den in aanbouw zijnden spoorweg van hier naar Fond du Lac, is in de afgeloopene week per schroef stoomboot *Forest Queen*, aangekomen. Het ijzer, twee honderd en tachtig tonnen gewigts uitmakende, is gelost aan het spoorweg dok, en weldra zal nu met het leggen der rails een begin worden gemaakt. Het overige voor den afstand van 22 mijlen benoodigde ijzer is ook reeds op weg. Het waterpas maken van den weg is bijna gereed en de bruggen over de rivier en kreken zijn alle gebouwd, terwijl de werkzaamheden aan het station met ijver worden voortgezet.

Boven gemelde boot ging ruim *tien voeten* diep en is zonder eenige hindernis onze schoone haven en rivier binnen gestoomd,— een klaar bewijs, dat zij diep genoeg is voor de zwaarst beladene schepen en stoombooten.

NEW YORK, 15 Aug. Dezen morgen voeren in Long Island Sound, de stoomboot *Metropolis* en de schroefstoomboot *I. N. Harris*, de laatste op weg naar New Londen, tegen elkander. Dit had plaats tusschen Faulkland Island en New Haven. De *Harris* zonk bijna oogenblikkelijk. Zij had 25 personen aan boord, passagiers en scheepsvolk, van welke er 13 met haar te gronde gingen en 12 het ontkwamen. De *Metropolis* bleef op de plek liggen tot het dag was, in de hoop van er nog meer te zullen redden, doch zag niets. Het ongeluk had plaats doordien de *Metropolis* de schroefstoomboot voor eenen schoener hield, daar zij zeilen op had.

Er werd aan boord der *Metropolis* eene vergadering gehouden en eene commissie benoemd, om inteekeningen voor de lijders te vergaderen, die spoedig $485 ophaalden. Het was heldere maneschijn.

Er wordt een geval verhaald van eene vrouw, die men in het water zag worstelen, houdende haar nog zeer jong kindje in hare armen. Haar werd een touw toegeworpen, dat binnen haar bereik viel, en met hetwelk zij zich kon gered hebben, als zij haar kind had losgelaten. Zij zag het touw, drukte haar kind aan hare borst, en zonk om niet weder boven te komen.

NEW YORK, 21 Aug. Dezen morgen geraakte de stoomboot *Splendid*, die te New Jersey in haar dok lag, in brand en brandde tot het water af. Het vuur deelde zich aan de stoomboot *Moses Taylor*, eene nieuwe boot, mede, welke alsmede vernield werd. De laatste hoorde toe aan de Delaware en Lakawanna Railroad Co., en was verzekerd voor $130,000. De *Splendid* hoorde toe aan J. Scott en zonen, en was verzekerd voor $100,000. Men vreest dat de zoon van den heer Scott in de vlammen is omgekomen.

PORTAGE, 16 Aug. Gisteren avond was onze stad het tooneel van een bloedig treurspel. Een man, genaamd William Reynolds, behoorde tot de firma, die onlangs de land en waterkracht kocht, welke vroeger de eigendom van Nelson Mc Neil was. Het land was een perceel van 33 akkers van de Militaire Reservatie, dat eenige jaren geleden door gezegden Mc Neil gekocht werd, toen de Reservatie door het gouvernement werd verkocht. Op dit zelfde perceel maakte een half bloed Indiaan, John du Bay genaamd, ook aanspraak.

Nu bouwde onlangs Reynolds een huis op dat perceel, hetwelk door den voorman des molens zou bewoond worden. Het stond in zijn geraamte en was nog niet beschoten, toen du Bay er met eene bijl heenging en het omhakte. Omstreeks zonsondergang ging Reynolds er naar toe, en begon het weder op te bouwen. Du Bay kwam en gelastte hem er af te gaan, waarop er eenige woorden tusschen hen gewisseld werden. Reynolds hield op met werken en du Bay ging in zijn huis, dat er 10 roeden ver afstond, en haalde zijn geweer met twee loopen, dat met groven hagel geladen was, begon het gesprek op nieuw in groote opgewondenheid, legde zijn geweer aan en mikte eenige malen op Reynolds voor hij vuur gaf, en schoot hem toen door het hart, zoodat hij dood nederviel. Du Bay ging nu bedaard in huis en begon te eten. Er kwam spoedig een oploop, waaronder zich sheriff Davis bevond, die du Bay terstond arresteerde en in de gevangenis bragt. Men deed eene poging om deze laatste open te breken, en den moordenaar te lynchen, doch dit werd door de manhaftige bemoeijingen van den sheriff en eenige burgers voorgekomen. De jury van den coroner deed de uitspraak van "moedwillige moord."

DUBUQUE, Iowa, 17 Aug. Er heerschte hier dezen morgen eene groote opschudding, veroorzaakt door eene poging van den prosecuting attorney M. B. Mulkern, om Mr. Dorr, redacteur van de *Express and Herald* dood te schieten. M. schijnt op de eene of andere wijze van verre betrokken te zijn in eene verleidingszaak, waarvan in de *Express and Herald* van gisteren een verhaal voorkwam, te walgelijk om over te nemen; en hij kwam dezen morgen in het kantoor van dat blad met een tegenverslag van dit geval, en verzocht Dorr hetzelve op te nemen. Er vielen eenige woorden tusschen hen, waarop Mulkern twee maal op Dorr schoot, doch gelukkig mis. Nu vloog Crosby, de boekhouder op M. aan, die nu ook op dezen schoot, waarbij zijne regterpols door het kruid geschroeid werd. Dorr jaagde nu Mulkern met eenen rotting de deur uit, en deze dezelve bereikt hebbende, schoot ten vierde maal, doch zijne pistool ketste. Hij werd gearresteerd, voor regter Gottschalk gebragt, en onder eenen borgtogt van duizend dollars gesteld.

Oordeelende naar de positie der personen en de kogelgaten in het kantoor van de *Express and Herald*, ontkwamen Dorr en Crosby ter naauwernood den dood. Maar wij wonen in eene democratische stad; Mulkern bekleedt een ambt onder het bestuur of wanbestuur dier partij: en zal dus natuurlijk er wel zonder straf afkomen.—*Times.*

MILWAUKEE, 17 Aug. Gisteren voormiddag tegen elf uren, de Walkers Point brug geopend zijnde, om een schip te laten doorgaan, ging plotseling een span paarden met eenen met ommen en andere winkelwaren beladen wagen door en storm de in razenden loop, de Oostwaterstraat langs, op de geopende brug los. De voerman deed alle pogingen, om de paarden nog bij tijds in te houden, maar te vergeefs! Niets vermogt hen in hunnen loop te keeren. Eenen tweeden man, die zich op den wagen bevond, gelukte het er af te springen, voor dezelve de brug bereikt had; doch de ander, die de leidsels vast hield, werd met paarden, wagen en lading in de rivier gesleurd. De voerman, alsmede het ligtere gedeelte der lading, werd door het water opgeheven; doch paarden en wagen waren spoorloos verdwenen, waarschijnlijk dewijl de lange boom zoo vast in den bodem der rivier was geschoten, dat er de wilde dieren door in de diepte werden gehouden. Slechts met groote

---

uit, gelijk hare reisgezellen gedaan hadden. Doch haar goede engel waakte over haar: zoo zou Catalina niet sterven. Naauwelijks had haar hoofd den grond geraakt, of de stervende rigtte zich weder levendig op; zij had den hoefslag van paarden vernomen. Weldra verschenen er twee ruiters.

De beide onbekenden waren niet weinig verbaasd, in deze woestenij eenen jongman in gescheurde kleederen en stervend te vinden, die, daar hij niet spreken kon, met uitgestrekte handen om mededoogen smeekte. Zij hielden terstond op; de een ondersteunde Catalina met zijne armen, en de ander bevochtigde hare slapen met eene geestrijke vloeistof, van welke hij haar ook eenige druppels in den mond goot. Langzamerhand kwam zij bij, en toen zij hare bezinning had weder gekregen, zetten zij haar op het eene paard en namen langzaam den terugweg aan. De beide ruiters waren, gelijk Catalina vernam, bedienden eener rijke sennora, die in de nabijheid eene aanzienlijke grondbezitting bestuurde. Na eene marsch van een uur kwam men in de woning dezer dame aan. De stervende ontwaakte weder tot het leven: de hoop beurde haar op. Toen zij afgestegen was, kon zij reeds eenige schreden gaan, en de redster danken, die de Voorzienigheid haar gezonden had.

Men bereidde den reiziger een heerlijk bed, en bragt hem, toen hij zich verwarmd had, een rijkelijk maal, dat hij zeer noodig had. Hare ijzersterke natuur had de vreesselijke proef gelukkig doorgestaan. Catalina viel in slaap en ontwaakte, zoo al niet geheel hersteld, dan toch zich beter gevoelend. Een bediende, die op haar ontwaken wachtte, bragt haar in naam zijner gebiedster eenen beker heeten wijn en legde een volslagen, bijna nieuw gewaad van blaauw laken, dat een der lieden uit het huis haar gaf, schoon linnen goed, eenen hoed en schoenen, naast het bed. Een oogenblik later bragt men, op verzoek van Catalina, eene groote kuip warm water in de kamer. Onze avonturierster stond op. Toen zij met een onbeschrijfelijk genoegen het bad had genomen, en hare schoone, zwarte haren, waarop zij zich altijd veel liet voorstaan, gekamd, en het blaauwe pak, dat haar naauwkeurig paste, aangetrokken had, voelde zij zich vol nieuwe kracht, en was trotsch op haar goed voorkomen. Toen de lieden uit het huis van hunne zijde haar te voorschijn zagen komen, hadden zij moeite om in de trekken van dezen schoonen jongen mensch den gisteren opgenomen ongelukkige te herkennen.

4.

De sennora, Catalina's redster, was eene mesties, de dochter eens Spanjaards en eener Indiaansche. Zij was weduwe, ten minste als zij ooit wettelijk gehuwd was, en kon ongeveer vijftig jaar oud zijn. Het was eene wakkere vrouw, eenvoudig, gulhartig en rijk genoeg, want hare goed bewaakte kudden stegen elken dag in waarde. Welwillend hoorde zij de avonturierster uit, en vraagde naar haren naam en hare geschiedenis. Deze antwoordde, dat zij Pietro Diaz heette en vaandrig in Spaansche dienst was, en gaf, wat hare geschiedenis betreft, met hare gewone onbeschaamdheid een der sprookjes ten besten, die zij voor alle gelegenheden in gereedheid had. Men vond den alfarez allerliefst; hij zag er zoo krijgshaftig uit en was toch nog zoo jong; hij had nog niet eens een' baard. Men noodigde hem uit, op de plantaadje te blijven, zoo lang het hem beviel. Hij kon, in geval hij er smaak in vond, zich op de landbouwkunde toeleggen; er heerschte een gelukkig leven op dit afgezonderd landgoed, dat men slechts zelden verliet, om te Tecuman benoodigdheden in te koopen. Pietro, ofschoon hij in dat herderlijke leven weinig smaak had, hoorde toch de voorstellen der goede dame met eerbied en schijnbaar met genoegen aan. Hij liet zelfs eenen geheimen tegenzin tegen de krijgsdienst doorstralen: maar eer hij zijn geluk ergens anders beproefde, moest hij eerst goed op zijn' dreef zijn. Zijn nieuwe toestand, hoe voorbijgaand ook, had toch onder de tegenwoordige omstandigheden, zijne goede zijde, en in afwachting van iets beters was het verstandig, zich er in te schikken. Het gesnap van den alfarez met de dame had zeer vriendschappelijk ongeveer een half uur geduurd, toen de deur open ging en een jong, bevallig meisje binnentrad: het was Juana, de dochter des huizes. Juana was naauwelijks vijftien jaar oud. Van eenen Spaanschen vader en eene Amerikaansche moeder afstammende, had zij, bij de scherp geteekende trekken der Andalusischen, de buigzame gestalte, dat groote, door de schoonste wenkbraauwen overschaduwd oog, dat wellustige smachten, welke men het erfdeel der Peruaanschen noemen kan. Een ketting van koralen stak op eene bekoorlijke wijze af bij hare dof bleeke, zelfs een weinig bruinachtige kleur, en de lange oorhangers gaven aan haar gezigt eene vreemde, bijna wilde uitdrukking.

Zij groette den alfarez zonder verlegenheid, met die natuurlijke en bevallige eenvoudigheid, welke men helaas! in onze beschaafde landen niet meer vindt, alwaar in de plaats daarvan de dansmeesters in houding en beleefdheid onderrigt geven. In de woestijn opgewassen, had Juana geenen anderen man gezien, dan de bedienden harer moeder. Men kan dus de naive nieuwsgierigheid begrijpen, met welke zij dezen jongen vreemdeling beschouwde, wiens verschijning in eenen hoogen graad het voor de vrouwen zoo verleidelijke, geheimzinnige en romaneske voorkomen had. Het gevolg van dit beschouwen was voor den alfarez niet ongunstig, en deze van zijne zijde ondervond, op het gezigt van dit bekoorlijke kind, een levendig gevoel van deelneming en bewondering. Na eene week was de alfarez er reeds als een oud vriend te huis, en dacht, door eene onverklaarbare, zachte betoovering terug gehouden, niet meer aan de afreis. Wat was dat voor eene betoovering? Het is een teeder punt dezelve te openbaren:—rond uit gezegd, het was de ontkiemende liefde, welke hij Juana inboezemde, en die hij met strafbare, maar in zulk een zonderling, naar het vreemde dorstende wezen, natuurlijke nieuwsgierigheid aanwakkerde.

Geheele avonden door volgden zijne oogen alle bewegingen, men zou bij na zeggen, alle gedachten der jeugdige Indiaansche en dit kind der natuur werd van dag tot dag meer bloode onder dezen blik, die slechts nieuwsgierig was, doch dien zij voor liefdevol hield. Zoo verliep een geruime tijd. De moeder zag, raadde alles, doch wist niet, wat te doen, en vraagde zich zelve af, hoe een einde te maken aan eene betrekking, die nog veel bedenkelijker was, dan deze haar voorkwam. Weldra bood zich de gelegenheid aan.

Hoe omzigtig de wijsheid eener moeder ook zijn moge, kan zij twee jonge lieden, die onder hetzelfde dak wonen, toch niet verhinderen, dat zij elkander somwijlen heimelijk spreken. In deze door het toeval, daarnevens ook door het hart van het meisje, voortgebragte bijeenkomsten, werd de toon des gespreks al vertrouwelijker. De alfarez ging zelfs dikwijls zoo ver, van Juana's hand met zulk eene vrijheid vast te houden en te drukken, die broederlijk kon schijnen. Eens zelfs, zoo als men gelooven moet, aan eene aandrift van vrouwelijke behaagzucht toegevende, en zijne kleeding vergetende, streek hij liefkozend met de hand over de glanzige zwarte lokken van het meisje, dat bloosde, bedremmeld werd en den moed niet had, om hem terug te stooten. Onthutst, bevend, door den lieflijksten gloed overstroomd, was Juana schoon als de liefde. Catalina kon het verlangen niet wederstaan, om het schoone gelaat harer gezellin te kussen en sloeg eenen arm om haar heen. De teedere gestalte der Kreolin boog onder den hartstogt, en zij gaf zich met de gansche aantrekkelijkheid der sierlijkste vormen over—Nu sidderde Catalina, deed eene schrede achteruit en ging zitten.

Op dit oogenblik verscheen de sennora; voor hare dochter vertoonde zij de grootste kalmte, maar zoodra Juana zich verwijderd had, nam zij het woord.

"Sennor alfarez," zeide zij levendig, "gij bedriegt mij!"—En toen Pietro er met een gebaar tusschen wilde komen, ging zij voort: "Gij bedriegt mij schandelijk, zeg ik u. Gij waart ongelukkig, verloren, stervend; ik nam u op, zonder te weten wie gij waart. Onze zorg gaf u het leven weder; ik bood u in dit rustige huis de plaats eens zoons aan, en gij vergeldt het mij, door met de onbeschaamdheid eens soldaats een weerloos kind te trachten te verleiden." De alfarez een oogenblik bedremmeld verontschuldigde zich stamelend; hij koesterde eene rein broederlijke genegenheid; zijne kleine liefkozingen waren hoogst onschuldig; hij was niet in staat, schande in het huis der sennora te brengen, en dergelijke verzekeringen meer. De dame schudde het hoofd.—"Wat zou het nu nog helpen te klagen?" zeide zij. "Mijne dochter bemint u en de hemel wil misschien mijne blinde genegenheid straffen. Het kwaad is nu eenmaal geschied. Gij alleen kunt het weder goed maken. Als gij, gelijk gij zegt, ons rustig leven, als gij mijne dochter lief hebt, blijf dan bij ons. Ik vraag niet naar de geschiedenis uwer voorvaderen; ik wil niet weten of gij rijk of arm zijt. Wilt gij mijn zoon zijn, dan zijt gij het." En toen nu Catalina in de hoogste verlegenheid niets antwoordde, ging de sennora op eenen strengen toon voort: "Als gij misschien integendeel, gelijk uw stilzwijgen mij bijna doet vreezen, slechts een laaghartige verleider zijt, reis dan af, sennor, reis nog dezen avond af. Men zal u naar Tucuman brengen en God geleide u!"

De waardige vrouw was zeker eene voortreffelijke moeder; zij had hare dochter aan. Ondertusschen moet men haar hare onbaatzuchtigheid niet te hoog aanrekenen. In hare oogen was Pietro Diaz, ofschoon zij hem niet kende, eene gansch goede partij voor hare dochter. Rijk of arm, alfarez of niet—hij was een Spanjaard, en een Spanjaard was voor haar, wat heden ten dage voor eenen kleurling een blanke is. Spanjaarden waren toen ter tijd aan den voet der Cordilleras bij uitstek zeldzaam: als deze wegging, wie zou hem dan vervangen? Ik wil er volstrekt niet voor instaan, dat de waardige dame al die omstandigheden niet reeds voor het beslissend gesprek met den alfarez rijpelijk overwogen had; doch in allen gevalle moest de zoo onvermijdelijk gemaakte beslissing Catalina zeer in verlegenheid brengen. Beatrix de Cardenas en haar oude heer Urquiza kwamen haar weder in de gedachten; gelijk toen kwam het er ook thans op aan tijd te winnen. Het was het geschikte oogenblik, om het toen zoo goed gelukte tooneel thans behendig te herhalen: zij deed het met de gerustheid en bevalligheid van eenen jongen eersten tenor in de opera. Juana was een engel van schoonheid, riep zij met goed gespeelde geestdrift, gelijk hare moeder van liefde. De zoon der sennora te worden, welk een gelukkig lot voor eenen armen, ver van zijn vaderland verdwaalden soldaat! En meer dergelijke verzekeringen stortte zij bij honderden uit. Men werd wederkeerig geroerd, hetgeen natuurlijk is, men maakte haast met de zaak, en het huwelijk werd vast besloten. Het zou zeker gemakkelijker zijn geweest, het eerste voorstel der sennora aan te nemen, naar Tucuman af te reizen en de niet zwaar te dragen vallende verachting der moeder op reis mede te nemen; maar opregtheid was, zoo als wij reeds meer gezegd hebben, Catalina's zaak niet. De avontuurlijkste verwikkelingen waren zeer naar haren smaak, en bovendien stuitte het haar tegen de borst, op dat oogenblik ondankbaar te schijnen. Zij verkoos alzoo van de twee voorstellen het moeijelijkste.

Op een voorstel van den alfarez werd er eenige dagen daarna besloten, de bruiloft te Tecuman te vieren. De noodzakelijkheid om eenige onvermijdelijke inkoopen te doen, de moeijelijkheid om priesters en getuigen op het landgoed te laten komen, en meer andere gronden, verklaarden volkomen het verlangen van Pietro, die ten spijt van zijn laugengenie geen ander middel zag, om zich uit de verlegenheid te helpen, dan deze reis en het daaraan verbonden uitstel.

(Wordt vervolgd.)

moeite gelukte het, den voerman van den dood te redden. Een der brugwachters klom naar beneden op de balken en beproefde hem een touw toe te werpen, dat echter niet wilde gelukken. Daarop haalde hij eene plank, en op deze redde zich de voerman, die wel zwemmen kon, maar te verzwakt was, om zich door eigen kracht te redden.—*Banner.*

PHILADELPHIA, Pa, 18 Aug. Gisteren avond werd alhier Wm. S. Smith door zijnen oom, George Freeth, vermoord. De eerste trouwde twee jaren geleden met de vrouw van den laatsten, toen deze onder beschuldiging van tweewijverij in de gevangenis zat. Zij ontmoetten elkander op straat, waarop Smith door Freeth in eene herberg werd gejaagd, alwaar de laatste drie loopen eens revolvers op hem loste en hem doodschoot.

WASHINGTON, 19 Aug. De Mobile *Mercury* heeft ontmoedigende berigten van het katoen gewas ontvangen, bijna uit elke streek van Alabama en Oost Mississippi. De oogst van tarwe en haver is buitengewoon en ook het mais belooft veel te zullen geven.

— 20 Aug. Het Algemeene Landkantoor heeft heden beslist tegen de preëmptie claim van eenen kleurling, op 36 akkers land in Wisconsin. Steunende op de Dred Scott zaak: dat een vrije neger, wiens voorouders naar dit land gebragt en als slaven verkocht werden, volgens den zin der constitutie der Ver. Staten geen burger is. Deze beslissing van 't Landkantoor wordt toegepast op andere dergelijke zaken, die thans hangende zijn.

CHICAGO, 21 Aug. J. O. Brayman, redacteur van de *Democrat*, werd dezen morgen gearresteerd, wegens besteling van het postkantoor. Er werden brieven met geld bij hem gevonden. Zijn borgtogt is op $9,000 gesteld.

GEMENGDE BERIGTEN.

J.l. Vrijdag was voor ons weder een stormachtige dag, en er viel water in overvloed. Het is wenschelijk dat de vruchten er niet door benadeeld worden.—Men stelt voor, dat President Buchanan eenen dag bepalen zal, die door de gansche natie als dankdag gehouden wordt, voor den overvloedigen en uitmuntenden oogst van dit jaar.—De aldermannen van Boston hebben een besluit genomen, om de klokken dier stad te luiden en kanonschoten te doen, ter gedachtenisviering aan den honderdsten verjaardag van Lafayette, op den 7 Sept. e.k.—Er zijn te New York een groot aantal schepen opgelegd, dewijl er niets voor dezelve te varen valt. Sedert de laatste tien of vijftien jaren is de scheepvaart niet zoo slecht geweest als nu.—De wijnbouw gaat goed vooruit in Ohio. Er zijn misschien 3000 akkers met Catawba wijnranken geplant, die in een goed wijnjaar een millioen gallons wijn kunnen opleveren.—De grand jury van Prince William County, Virginie, heeft zekeren John Underwood in staat van beschuldiging gesteld, wegens een gezegde van hem, "dat een eigenaar geen eigendomsregt op zijne slaven heeft." De man heeft $500 borgtogt moeten stellen voor zijne verschijning voor de regtbank in November.—De Chicago *Ledger* van den 16 zegt, dat er in die stad veel ziekte onder de kinderen heerscht, en de kleinen bezwijken er onder bij honderden.—Edward C. Jones, te Chicago, heeft een octrooi verkregen voor een verbeterd stuurtoestel, ten gebruike op stoom-wagentjes. Als mr. Jones nu ook een stoom-wagentje uitvindt, dan is het ding compleet.—Mr. Parish te Prairie du Chien heeft vele landerijen en lotten, van welke laatste hij er twintig schenken wil aan even zoo veel mannen, wanneer zij er dadelijk huizen op willen bouwen. Dit zijn spieringen om kabeljaauwen te vangen.—T. H. Taylor te Wataga, Ills., heeft dezen zomer 2,012 bushels garst geoogst van 60 akkers land, en verkocht dezelve voor $1 de bushel. Het zaad had hij geene drie maanden te voren te Chicago gekocht. Eene goede winst in zulk eenen korten tijd.—Het is niet waar, dat de heer Josua R. Giddings zoo ziek is. Althans hij was voor eenige dagen te Cleveland, zag er wel uit en woog twee honderd vijf en veertig pond.—Eugene Sue, schrijver van *De Wandelende Jood* en andere bekende werken, is den 3 Augs. te Parijs in den ouderdom van 53 jaren overleden.—Te Baltimore klaagt men over de vele daar in omloop zijnde valsche gouden dollar stukjes. Zo zijn gemaakt van tin, met goud overblazen, en gemakkelijk met de vingers te buigen.—Een bankier te Washington heeft zich verbonden, om binnen twee jaren een hotel to bouwen te Superior City, aan Lake Superior gelegen, dat honderd duizend dollars zal kosten.—Er zijn valsche $3 bills in omloop op de bank van New Jersey.—De naam van mr. McElrath is wegens faillissement uit de N. Y. Tribune genomen. De firma is nu Horace Greeley & Co.—Zaturdag nacht, 15 dezer, lag een beschonken Duitscher op het Milw. & Mis. Spoorweg spoor, nabij het Elm Grove House, en werd door eenen trein totaal midden door gesneden.—Henry M. Shaw, democraat, is in een der districten van Noord Carolina met slechts *eene* stem meerderheid tot lid van het Congres verkozen.—Het geleende kind van jufvr. Cunningham wordt met de echte moeder, jufvr. Anderson, in Barnum's Museum te New York ten toon gesteld.—Een correspondent van de N. Y. Tribune zegt, dat eene zuster van jufvr. Cunningham zich voor eenige jaren schuldig maakte aan dezelfde misdaad, waarvoor laatstgenoemde nu gevangen zit. Dit schijnt dus wel eene familie kwaal te zijn.—De kooplieden te Albany, N. Y., willen nu bij kris en kras geene spaansche munt meer aannemen.—Te New York zijn dertien "fabrieken" van Champagne wijn.—Het Washington House te Grand Haven, Mich., het voornaamste hotel in die plaats, is in den morgen van 18 dezer totaal afgebrand. Schade voor den eigenaar C. B. Albee $8000; voor de Gebroeders Leggat, logementhouders, minstens $2000. Niets verassureerd.—Jan Smith is te Grand Haven in verzekerde bewaring gesteld, om een verhoor te ondergaan voor de Circuit Court, wegens beschuldiging van diefstal in eene leerlooijerij.—Een visscher, met name Cornelis Steketee, heeft van eenen Anthony Connelly op het gezigt gehad, waarvoor laatstgenoemde $10 en de kosten moest betalen. Connelly sloeg daarop Steketee ten tweeden male een bloedenden neus, hetwelk vele Hollanders van het anders zoo rustige Grand Haven zoo verbolgen maakte, dat zij met messen gewapend door het dorp liepen, om zich op den baldadigen visscher te wreken. De district attorney heeft de rust weten te herstellen. Bovenstaande lazen wij in de *Ottawa Clarion*.—Grand Rapids, Mich., zal binnen weinige weken met gas verlicht worden.—Perzikken worden te New York verkocht voor $6 de bushel.—De Staats Tentoonstelling van New York zal gehouden worden op den 6, 7, 8 en 9 October te Buffalo.—In Texas, Alabama, N. Carolina, Kentucky en Tennessee hebben de democraten bij de verkiezing van 3 Augs. de overwinning behaald, zoo als van zelf spreekt.—Wij lazen in den Zierikzeeschen Nieuwsbode dat er te Haamstede eene nieuwe school zal gebouwd worden.—Het is ook hoog noodig.—Te Greenbush, Sheboygan County, worden grootsche plannen gemaakt op den weg van verbetering, in verwachting van meer handel en verkeer, welke de Sheboygan spoorweg dit dorp zal aanbrengen. Er wordt een groote stoom-korenmolen en een groot schoolhuis met een akademiesch departement gebouwd.—De stoomboot *Arctic* is thans in de plaats van de *Cleveland*, als onze mailboot van en naar Milwaukie, in de vaart. Laatstgenoemde boot vaart nu tusschen Chicago en Green Bay.—De propeller Mineral Rock heeft onlangs een stuk koper naar Cleveland vervoerd, hetwelk in de Cliff mijn was gevonden en zes duizend acht honderd pond weegt.—De directeur der Vereenigde Staten munt schat het in dit land circulerende goud- en zilvergeld op twee honderd millioen dollars.—De vrouw van generaal Leslie Coombs is dezer dagen, na eene lange en smartelijke ziekte, te Lexington, Ky., overleden.—Een meisje in Engeland, van slechts zeven jaren, door hare moeder bedreigd zijnde, heeft eenige weken geleden zelfmoord bedreven.—Ongeveer drie weken geleden zijn in eene week, in het Oswego kanaal, nabij Fulton, drie kanaalbooten gezonken, die genaamd waren *Faith*, *Hope*, en *Charity*, (geloof, hoop en liefde).—Te Boston is een gesticht geopend ter verbetering van dronkaards, waarin de beschonkenen worden gebragt, die men van de straat oppakt, en aan eenen gezonden en matigen leefregel gewend.—Ole Bull heeft Amerika vaarwel gezegd.—De New Yorksche kooplieden geven maar 20 cents voor Spaansche kwartjes.—In vele streken van Ohio rekent men de opbrengst der tarwe op 30 en 40 bushels van den akker.—Men schat dat er 587 talen en dialecten in Europa zijn, 937 in Asia, 226 in Afrika, en 1,263 in Amerika.—De Boston *Traveller* deelt een gerucht "als gewigtig zoo het waar is" mede, dat er eene goudader in de Hoosac Tunnel is gevonden.—De vrouw van Montgomery Landt, te Kiskton, Green county, New York, heeft een paar weken geleden, haren heer en gemaal drie kinderen te gelijk geschonken, zijnde dit de derde keer, dus negen kinderen, in de drie jaar. Dat is eerst eene goudader!—In het vorige jaar werd aan baar geld en goudbaren uit Australie, de Ver. Staten, West Indien, enz. Engeland ingevoerd de som van 25,633,000,000 pond sterling.—Men zegt dat die lieve Augusta Cunningham zeer misnoegd is over het gedrag harer moeder (zeker over de domme streek).—In Muscatine co., Wisconsin, is een stuk zuiver koper van vijf pond gevonden.—Aan de lijn van de Manitowoc en Missisippi spoorweg zijn groote klompen koper gevonden.—De Toledo (Ohio) *Blade*, zegt dat het Wabash dal dit jaar den rijksten oogst, die er ooit in gewassen is, zal opbrengen.—Burdells kindje trekt zoo vele menschen niet naar Barnum's museum als men verwacht had, zoodat men die speculatie als mislukt kan beschouwen.—Men zegt dat er tien jaar mede zal heengaan, met den dom van het kapitool te Washington te voltooijen.—Joseph Napoleon Ney, prins van de Moskowa, oudste zoon van maarschalk Ney, is den 25 Julij te Germaine en Laise, nabij Parijs, overleden.—John E. Lemon, redacteur eener courant, is onlangs uit Texas gejaagd, omdat hij eene uitdrukking tegen de slavernij had gedaan.—Een redacteur in het Oosten raadt iedereen, die tanden ingezet wil hebben, aan, vruchten in zijnen boomgaard te komen stelen (in welken zijn hond de wacht houdt).—De Democratie der stad New York had onlangs eene wet en orde bijeenkomst, in welke drie gevechten in de twee uren plaats hadden.—De oudste brandspuit van het land is te Philadelphia. Zij is in 1580 te Londen gemaakt en werpt het water nog honderd voet ver, in eene horizontale lijn.—Het is in Missouri nog twijfelachtig wie tot gouverneur verkozen is.

LATERE BERIGTEN VAN EUROPA.

NEDERLAND.

ZIERIKZEE, 27 Julij. Men schrijft uit Wemeldinge 22 dezer, dat sedert de laatste berigten aangaande den toestand van het kanaal door Zuid-Beveland, het volgende kan medegedeeld worden:

"De werkzaamheden zijn geregeld voortgegaan. Nog weinig tijdsen de bovenste laag aarde is langs de geheele uitgestrektheid van hier tot Hansweerd, op meerdere of mindere diepte uitgegraven. Den dijk heeft men reeds op vele plaatsen tot de verlangde hoogte opgevoerd, en echter schijnt de voortzetting in eene crisis te verkeeren: dagelijks verlaten geheele ploegen, hun werk omdat de bewerking van den grond zoo citermate begint tegen te vallen, dat zij, bij eene gemiddelde betaling van 20 cent per kub. Ned. el, niet in staat zijn het allernoodigste te verdienen. Natuurlijk is zulks ook niet ten voordeele der aannemers, die genoodzaakt zijn het bedrag voor velen aanmerkelijk te verhoogen. Men vreest zeer, dat men, voor het invallen van den winter, op verre na het verlangde werk niet zal afgedaan hebben.

Ernstige en somtijds belagchelijke tooneelen doen zich ook tegenwoordig voor tusschen de boeren en de aannemers. Vele boeren zijn dwaas genoeg geweest om hunne reeds voor 2 jaren of later verkochte landen, in het voorjaar te gaan bebouwen en bezaaijen, alleen om nog slechts een hun niet toekomende rente van die landen te trekken.

De aannemers aan de eene zijde, zijn nu begonnen, om zich al dat graan toe te eigenen, op grond dat hun alles toekomt wat op hun eigen (gekocht) land groeit, terwijl de boeren van de andere zijde bij hoog en laag staande houden, dat zij alleen het regt daarop hebben.

In de verloopene week is men van beide zijden (aannemers en boeren) begonnen met oogsten van het bewuste graan en een natuurlijk gevolg daarvan was, dat er twist ontstond en men handgemeen werd. Zoo meldt men, dat er te Vlake nog al moet zijn gevochten en dat aldaar op ll. Donderdag avond eene groote massa volk door den heer *White*, tot het binnenhalen van al het mogelijke, is geplaatst. Zoo schijnt het ook, dat hier door een boer den geheelen oogst tot het vervoeren naar zijne schuur was gereed gemaakt, doch dat alstoen de agent der aannemers de vervoering naar zijne eigene bergplaats heeft bewerkstelligd, terwijl de boer, die schadevergoeding voor zijnen arbeid aan hetzelve verzocht, werd afgewezen, als hebbende geen last gekregen, om hun graan in zoo ver gereed te maken. Desniettegenstaande waren een 40tal boeren en arbeiders, met griepen gewapend, hun vermeend regt op het graan gaan staande houden, doch bij de tegemoetzending van eenige ploegen werkvolk, waren zij weder uit elkander gegaan. Er bestaat dus verschil van gevoelen, wie het regt aan zijne zijde heeft en tot het rooven van den oogst gemagtigd is; het is zeer waarschijnlijk, dat niet altijd de aannemers de magtigsten zullen blijken te zijn!

— Men schrijft ons uit Bergen-op-Zoom, dd. 23 Julij, het volgende:

"Gepasseerde Zaturdag laat in den avond, kwam er een sierlijk rijtuig, met twee paarden bespannen, uit Antwerpen te Putten over de grenzen, en hield zoo als een ieder doen moet, aan het Hollandsch kantoor stil. Twee heeren, de een Roomsch pastoor en de andere eigenaar van het rijtuig, zaten er in. Bij het afstappen, werd door een commies aan beide personen gevraagd, of zij ook iets te declareren hadden, waarop de pastoor antwoordde: "Neen, er ligt wel een zakje met oude zaken, zonder waarde, achter in het rijtuig, hetwelk mij slechts verzocht is voor iemand mede te willen nemen." Hierop springt een der commiezen het rijtuig binnen en haalt er de bewuste zak uit, welke tot hunne groote verwondering inhield, een oud en een geheel nieuw kleed voor de Heilige Maagd, betwelk gemelde pastoor, volgens nevensgaand model, te Antwerpen had laten vervaardigen en van aanzienlijke waarde is. Van dit gebeurde werd terstond proces-verbaal opgemaakt en de beide kleeden van Onze Lieve Vrouw in beslag genomen.

— Te Breda zijn twee zusters in het huwelijk getreden, de oudste, eene weduwe van 30 jaren, met een ruim 70jarig man, sedert eenige jaren in het oude mannenhuis verpleegd en niet geheel ontbloot van middelen; de andere, 26 jaren oud, met eenen grijsaard van 75 jaren, landbouwer te Ginneken. De toevloed der nieuwsgierige menigte bij de huwelijksvoltrekkingen van het eerste paar, op Maandag, was zoo groot, dat de politie de orde moest bewaren.

— Bij aanschrijving van het departement van oorlog, zijn al de miliciens der ligting van 1853, zonder uitzondering, opgeroepen, om voor eene maand bij hunne respectieve corpsen de najaars-exercitien bij te wonen.

ASSEN, 17 Julij. Heden morgen vertrok van hier naar Rotterdam een landbouwer uit Zuidlaren, om zich van daar naar Noord-Amerika in te schepen. Deze persoon was voor 9 jaren derwaarts vertrokken en liet zijne vrouw toen achter, omdat hare ouders tegen die landverhuizing waren. Vermits zij nu overleden zijn, was de hinderpaal weggenomen en was de vrouw op de gunstige berigten van hare man volgaarne tot de reis bereid.

ENGELAND.

— De *Morning Post* meldt thans ook, dat de Prins *van Oranje*, geboren in 1840, waarschijnlijk binnen kort met het koninklijk huis van Engeland naauw verwant zal worden, door een huwelijk met de tweede dochter van Koningin *Victoria*. De oudste dochter zal, zoonls men weet, met den troonsopvolger van Pruissen in het huwelijk treden. De regeringen van deze drie Protestantsche staten zouden alzoo naauw aan elkander worden verbonden.

— De Fransche *Pays* wil weten, dat de Engelsche regering aan *Mazzini* heeft doen weten, dat zij aan niemand het regt van toevlugtsoord weigert, maar niet wil, dat de stad Londen voortga met eene revolutionaire werkplaats te zijn, die onophoudelijk de rust van Europa bedreigt.

Mazzini moet, naar men zegt, aan lord *Palmerston* de belofte hebben gedaan, dat hij zich van de staatkunde zou onthouden. Men spreekt veel van eene overeenkomst der Vorsten van Italie, tot wederkeerige bescherming tegen de pogingen der revolutie. Sardinie mag zich daarbij niet aansluiten.

— Miss *Magdalena Smith*, door de jury te Edinburg van de aanklagt der vergiftiging van haren voormaligen minnaar vrijgesproken, verlaat het land, naardien haar vader weigert haar te ontvangen. De kosten van hare verdediging bedragen ruim 4 000 p. s (*f* 50,000), maar zijn door vrijwillige inschrijvingen van belangstellende betrekkingen en vrienden ruim gedekt.

— De heer *de Lesseps* heeft aan de kamers van koophandel en handelmaatschappijen in Engeland een brief gezonden, waarin hij opkomt tegen de door lord *Palmerston* in het Lagerhuis afgelegde verklaring nopens de ondoelmatigheid van de ontworpen doorgraving van de landengte van Suez. De heer *de Lesseps* beroept zich ten deze op de getuigenis van een aantal kamers van koophandel en vereenigingen in Engeland, die met eenparige stemmen een gunstig adres over die doorgraving uitgebragt hebben, alsmede op het gevoelen der internationale commissie, zamengesteld uit uitstekende ingenieurs uit Engeland, Frankrijk, Spanje, Oostenrijk, andere gedeelten van Duitschland, Nederland en Italie, die allen, na een naauwkeurig onderzoek op de plaats zelve, niet alleen verklaard hebben, dat de doorgraving uitvoerbaar, maar tevens dat zij gemakkelijk is. Verder beroept hij zich nog op de getuigenis van anderen en bestrijdt de staatkundige bedenkingen van lord *Palmerston*.

ITALIE.

De gebeurtenissen te Napels zullen aanleiding geven tot een langdurig proces. De zoogenoemde conservatieve bladen daar en elders trachten aan te toonen dat *Mazzini* alleen de oorzaak van al het kwaad is en dat, als hij onschadelijk gemaakt is, Italie gelukkig zal zijn. Het belagchelijke dezer redenering aan te toonen ware overbodig; ten eerste is *Mazzini* niet de man die in Italie de groote revolutien heeft doen ontstaan; de groote bewegingen van 1847, 1848 en 1849 vonden buiten zijne leiding of inwerking plaats; ten tweeden zouden de misnoegde Italianen, ware hij van het wereldtooneel der politiek verwijderd, dadelijk honderde anderen vinden om zich aan hun hoofd te stellen—en dit is het hoofdpunt—zoolang de besturen niet beter hunne roeping begrijpen, is voor Italie op den duur geen rust denkbaar.

MARKTPRIJZEN.

SHEBOYGAN, WIS., den 21sten Augustus 1857.

MEEL,	Tarwe, ℔ zak.	$3,50 @ 3.75
	Rogge. „ „	3,00 @ $ 3
	Boekweit, per 100 lbs.	2,50 @ 3,00
Blanke Winter Tarwe, ℔ bushel,		1,13 @ 1,20
Roode winter Tarwe „ „		1,00 @ 1,06
Club Tarwe, ℔ bushel.		1,00 @ 1,10
Zomer Tarwe, „ „		— @ —
Rogge, „ „		67 @ 95
Garst, „ „		0,70 @ 0,75
Haver, „ „		0,50 @ 0,55
Ind. Koren, „ „		75 @ 76
Witte Boonen, „ „		2,25 @ 2,50
Erwten, „ „		90 @ 1,00
Aardappelen, „ „ [nieuwe]		37 @ 0,50
Vleesch, ℔ 100 lbs.		6 00 @ 8,00
Spek, „ „ „		10,00 @ 11,00
Boter, ℔ lb.		16 @ 20
Reuzel, „ „		14 @ 16
Kaas „ „		14 @ 16
Eijeren, ℔ dozijn		13 @ 14
Droogo Appels, ℔ bushel		2,75 @ 3,00
Groene Appels, ℔ barrel		— @ —
Spek (mess) ℔ barrel		$20 @ $22
Zout, ℔ barrel		2,13 @ 2,25
Wit Visch, ℔ barrel,		8,00 @ 9,00
Whiskey, per gallon		0,33 @ —
Timmerhout, per M.		10,00 @ 15,00
Shingles, ℔ M.		1.37 @ 3,00
Hooi, ℔ ton		$7,00 @ 10,00
Hout, per cord,		1,75 @ 2,00

Advertentien.

₊ Heden beviel voorspoedig van eene welgeschapene **Dochter**, SIJTSKE HIEMSTRA, echtgenoot van
LOUIS VALLEY, WIS., H. MULDER,
8 Augustus 1857.

HERTOG H. BLOK,
Onlangs te Nieuw York, zijne vrouw
Betje Nieuwstad alsmede **Leentje Nieuwstad** en **Joseph Nieuwkerk,**
alle afkomstig van Dornen, kwijt geraakt zijnde, zoekt haar en hen op te sporen door middel van den *Nieuwsbode*, als zijn laatste hulpmiddel, daar hij reeds veel gezocht en gereisd heeft, doch alles te vergeefs. Zij waren juist reisvaardig om naar Chicago te gaan toen hij zijn gezelschap eensklaps uit het gezigt verloor. Zij zelve, of personen wetende waar zij zich ophouden, gelieven zulks te schrijven aan
CORNELIS KUYPER,
Hope P. O.
3 w 397 Cook Co., Illinois.

Positieve Verkoop
BIJ
Publieke Veiling
Op Dingsdag den 15 September e. k.,
in het WARREN HOTEL te Sheboygan, aanvangende des namiddags ten 2 ure, van
Kostbare Lotten en Landerijen,
In en nabij de stad Sheboygan. De voorwaarden zijn zeer gemakkelijk, en zullen bij de opening der verkooping worden bekend gemaakt.
Sheboygan, 20 Aug. 1857
34 tf JOS. L. MOORE.

C. A. HAGEMANN,
GENEES- HEEL- EN VERLOSKUNDIGE,
Heeft de eer aan de burgers van Sheboygan County bekend te maken, dat hij alhier van Amsterdam gearriveerd, en dagelijks te spreken is ten zijnen huize in New York Avenue, tegenover de Nieuwsbode drukkerij.
Sheboygan, 18 Mei 1857. 20tf

GEELE & PLATH,
HANDELAREN IN
Grocerien, kagchels, blik & ijzerwaren,
PENNSYLVANIA AVENUE,
April 13 tf Sheboygan, Wis.

SCHUMACHER & JOHNSON,
FABRIKANTEN VAN DE BEROEMDE
IJZEREN WAARBORG KASTEN,
TEGEN VUUR, KRUID & DIEVEN.
Dezelve worden vervaardigd in alle grootte en fatsoen, en voorzien met de beroemde Brama-Sloten. Wij wenschen in het bijzonder onze aandacht te vestigen op onze dubbel werkende combinatie sloten, en kunnen ter nadere informatie verwijzen naar de State Bank of Wisconsin, Marine & Fire Insurance Co. Bank, en de Marine Bank te Milwaukee, alsmede naar den Uitgever dezes.
E. SCHUMACHER & W. JOHNSON,
245 East Water Str., Milwaukee.
30 Junij 1857. 6m.

WATSON'S
$10 Naai Machine.
DEZE GOEDKOOPE en nette Naai Machine is te bezigtigen in den winkel van P. H. Hoffman, no. 19 Wisconsin Straat, Milwaukee. Zij is geschikt tot alle soort van
Naaiwerk voor Huisgezinnen,
En de lage prijs tegen welke zij verkocht wordt,
SLECHTS TIEN DOLLARS,
Brengt haar binnen het bereik van ieder huisgezin.
☞ Staats en County Patenten worden verkocht door de agenten
BELL, VROMAN & OWEN.
Milwaukie, 20 Junij 1857. 26tf

NIEUWE GOEDEREN
—BIJ—
C. T. MOORE,
—IN—
OTTEN'S BRICK BLOCK.
Bij wien gevonden wordt de grootste en
ALLERWENSCHELIJKSTE VOORRAAD VAN
MODEWAREN EN
MANUFACTUREN,
Die ooit het publiek is aangeboden. Bestaande uit

Kleederen belegsels, by C. T. Moore.
Nieuw modische challies, by C. T. Moore.
Nieuw modische mousselines, by C. T. Moore.
Nieuw modische bareges, by C. T. Moore.
Nieuwe Zwitsersche mousselines, by C. T. Moore.
Nieuwe reiskleederen, by C. T. Moore.
Nieuwe Fransche katoenen, by C. T. Moore.
Nieuw modische Lustres, by C. T. Moore.
Nieuwe effen zijde, by C. T. Moore.
Nieuwe gewerkte zijde, by C. T. Moore.
Nieuwe neteldoeksche japonnen, by C. T. Moore.
Nieuwe barege, by C. T. Moore.
Nieuwe gebrocheerde Shawls, by C. T. Moore.
Nieuwe stella shawls, allerhande, by C. T. Moore.
Nieuwe kaschmire shawls, by C. T. Moore.
Nieuwe Parasols, by C. T. Moore.
Nieuw borduurwerk, by C. T. Moore.
Geborduurde kragen, by C. T. Moore.
Geborduurde mouwen, by C. T. Moore.
Geborduurde kanten, by C. T. Moore.
Nieuw passement, by C. T. Moore.
Nieuwe zakdoeken, by C. T. Moore.
Fraaije Mantilles, by C. T. Moore.
Fraaije hoeden, by C. T. Moore.
Fraaije linten, by C. T. Moore.
Fraaije neteldoeken, by C. T. Moore.
Fraaije goederen, van allerlei soort, by C. T. Moore.
Kousen voor dames, by C. T. Moore.
Kousen voor jonge jufvrouwen, by C. T. Moore.
Kousen voor heeren, by C. T. Moore.
Kousen voor jongens, by C. T. Moore.
Goedkoop bedkatoen, by C. T. Moore.
Goedkoop laken, by C. T. Moore.

Alles voor den LAAGSTEN PRIJS te koop bij
C. T. Moore. 26tf

Laarzen & Schoenen
Vrouwenschoenen, Laarsjes, overschoenen, enz. Mans laarzen, schoenen en overschoenen. Meisjes, jongens en kinder schoenen in allerlei soorten en stoffen, kunnen verkregen worden in
C. T. Moore's Goedkoopen Winkel,
IN OTTEN'S BLOCK.

TAPIJTEN! TAPIJTEN!
TAPIJTEN.—Van allerlei kleur en hoedanigheid, effen, gebloemd of geruit, geolied dook en dekens, bij C. T. MOORE.

BEHANGSEL PAPIER.—De grootste en goedkoopste voorraad behangsel papier in de stad, bij C. T. MOORE.

Aardewerk, glas en porcelein voor getrouwden en ongetrouwden, bij
C. T. MOORE.

PERZIKEN.—Heel of in stukken. Gedroogde appels—voor welker swelling wordt ingestaan. Pruimen, krenten, rozijnen en gember, om gember thee van te maken, bij C. T. MOORE.

3000 Gallons AARDEWERK, EMMERS, TOBBEN en HOUTEN WAREN, en vele andere benoodigdheden voor de boerderij bij
C. T. MOORE.

Kagchels, Blikken,
KOPEREN, PLAAT IJZEREN en VERLAKTE GOEDEREN.
DE ONDERGETEEKENDE eenen winkel te Sheboygan geopend hebbende, met eenen grooten voorraad der bovengenoemde waren, biedt dezelve voor de civielste prijzen te koop aan. Hij heeft bijna elke soort van
KOOKKAGCHELS,
en een groot assortiment en de meeste verscheidenheid van
PARLOR, DINING-ROOM EN BOX KAGCHELS.
Alle soorten van besteld werk worden netjes en met spoed gemaakt. De winkel is in de 8ste straat, naast Schrage en Stamm's en tegenover Otten's Block. Zij die de beste artikels tegen de billijkste prijzen wenschen, zullen wel doen hem te bezoeken. Komt in tijds. Komt terwijl de prijzen nog laag zijn en de zaak nieuw is.
JAMES W. SMITH.
Sheboygan, 18 Aug. 1857. 33tf

Aan de Hollanders.
De ondergeteekende, vroeger bediende in den winkel van C. T. Moore, maakt bij deze aan zijne Hollandsche vrienden bekend, dat hij thans zelf eenen Winkel heeft geopend digt bij de drukkerij der Nieuwsbode, en tot zeer lage prijzen verkoopt,
Allerhande Manufacturen, Kruidenierswaren, Schoenen, Aarde- en Glaswerk enz.,
hopende dat zij hem hunne gunst en recommandatie niet zullen onthouden, onder belofte eener prompte en goede bediening.
Sheboygan, 20 Oct. 1856, E. SONNTAG. 354tf

L. E. MINOTT,
Handelaar in Piano Fortes, Melodeons, Guitars, Violen, Fluiten, Koperen Blaas-Instrumenten, Muzijkstukken, en verder alles wat tot dit vak behoort.
Pennsylvania Avenue, Sheboygan, Wis. y346

BIJ PAUL BERNHARD, 164 William Street, New York, is steeds te bekomen:
VOLLEDIG
ENGELSCH-HOLLANDSCH & HOLLANDSCH-ENGELSCH
ZAK WOORDENBOEKJE,
2 Deeltjes in een Band, 16mo. Prijs $1,25.
☞ Dit zeer nuttig werkje wordt voor dezen geringen prijs naar alle deelen der Ver. Staten *franco* verzonden. 6m18

Sheboygan Land Agentschap.
IK NEEM HET KOOPEN EN VERKOOPEN van vaste goederen in de County en Stad Sheboygan, en omliggende streken, op mij.
Er word in het bijzonder acht geslagen op het betalen der belastingen en het lossen van eigendommen.
Alsmede op het verbeteren en onderzoeken van eigendomsbewijzen.
Het afdoen van hypotheken.
Van leeningen op vaste goederen.
Het plaatsen van land warrants in al de Westelijke Staten.
Door een stipt acht slaan en een vaardig berigt geven op elke zaak, die aan mijne zorg wordt toevertrouwd, geholpen door ondervinding en een lang verblijf in den Staat, hoop ik ten volle voldoening te geven. LOUIS C. GURY.
Om getuigenis vervoege men zich bij:
W. R. Gorsline, Circuit Judge.
F. J. Mills, Clerk of Court.
Messrs. Taylor & Hiller, Esqs.
A. P. Lyman.
J. F. Kirkland.
C. E. Morris, County Judge.
Z. P. Mason, Mayor.
F. R. Townsend, Kassier Bank of Sheboygan.
Crosby W. Ellis, Esq.
Charles Zaegel.
J. Quintus. 19tf

Zeldzame Gelegenheid.
IK BIED HET BESTE STUK LANDS IN DE County, om te bebouwen, aan.—Het bevat **183** akkers, en ligt ongeveer drie mijlen van de stad Sheboygan af.
60 akkers derzelven zijn gereinigd: 10 met winter tarwe bezaaid, en de rest is goed met timmerhout bezet en genoegzaam van water voorzien, om eene goede boerderij daar te stellen.
80 akkers zijn ongereinigd en leveren goede weiderij op.
Een goed, nieuw blokhuis, groot 20 bij 30, alsmede eene nieuwe schuur, groot 30 bij 60. In dezelente werden er 50 jonge vruchtboomen op geplaatst.
Het geheel zal goedkoop en op goede voorwaarden verkocht worden. Het eigendomsbewijs is onbetwistbaar. Om verdere bijzonderheden vervoege men zich bij LOUIS C. GURY.
Sheboygan, 30 April, 1857. 19tf

20 FARMS TE KOOP IN SHEBOYGAN CO onder verkieselijke bedingen. L. C. GURY.

10 SCHOON GELEGENE FARMS in Calumet County te koop, voor eenen lagen prijs.
L. C. GURY.

OPENBAAR NOTARIS.—DE ONDERGETEEKENDE is tot openbaar Notaris voor deze County aangesteld, en zal de tot dit vak behoorende zaken, met stiptheid en vaardigheid waarnemen.
19tf L. C. GURY.

1000 STADSLOTTEN TE KOOP OP LIGTE voorwaarden. L. C. GURY.

GERMAN BANK.
Deze bank heeft een kapitaal van - - - - $25,000
Bankbiljetten in circulatie, - - - - - - - - - 22,000.
Gedeponeerde Staats Effecten, - - - - - - - 26,000.
Koopt en verkoopt wissels, zoowel buitenlandsche als binnenlandsche, en collecteert gelden in alle deelen van Amerika.
Interest, tegen *zes* procent, wordt betaald op gelden, welke minstens 60 dagen gedeponeerd blijven.
Sheboygan, 2 Aug. 1856. JOHN EWING, Pres.
31 tf J. H. MEAD, Kassier

FRANKLIN HUIS
VAN
JACOB GLOCK,
CENTER STRAAT, - - SHEBOYGAN.
Dit logement is den 4 Julij 1857 geopend. Prompte bediening en vriendelijke behandeling strekken hetzelve bij het publiek tot aanbeveling. Men vindt er ruime en goede stalling.
Om vriendelijke begunstiging verzoekende,
39tf JACOB GLOCK.

NOTARIS AMBT.
De ondergeteekende, door den Gouverneur dezes Staats tot het ambt van *Openbaar Notaris* benoemd zijnde, maakt het geëerde publiek bekend, dat hij geautoriseerd is tot het schrijven en legaliseren van *Deeds* en *Mortgages*, *Contracten*, *Testamenten* en alle andere stukken van Notariëlen aard.
Ook belast hij zich met het houden van *publieke verkoopingen* en het collecteren der kooppenningen, op aannemelijke voorwaarden.
J. KIESEL.
TOWN HOLLAND, 10 Julij 1857. 3m28

Nieuwe Winkel
VAN
JOS. KESEBERG,
In de Achtste Straat, twee deuren noordelijk van Lyman & Sully.
Mijne standplaats van Pennsylvania Avenue naar dezen nieuwen winkel verlegd hebbende, en rijkelijk voorzien zijnde van alle soorten van
NIEUWE GOEDEREN,
zal het mij zeer veel genoegen verschaffen mijne vroegere begunstigers bij mij te zien, wanneer ik mijn best doen zal hen in alle opzigten te voldoen.
JOSEPH KESEBERG.
Sheboygan, 10 Julij 1857. 6m28

Uit Nederland ontvangen.
DE HUISVRIEND voor 1856, compleet, die aan de inteekenaren franco zal verzonden worden, bij aanzuivering hunner inteekenings-gelden, voor het volle jaar a $3.
Dit is een uitmuntend werk, bestaande in Schetsen, Verhalen enz., en bijdragen tot natuur-, landen- en volkenkennis, verzameld door den zeer bekwamen Schrijver, den heer J. J. A. Goeverneur, te Groningen. J. QUINTUS.

HOLLANDSCHE
Brood- en Koekebakker.
Aan mijne landgenooten heb ik de eer te berigten, dat ik mij als zoodanig alhier heb gevestigd, verzoekende vriendelijk hunne gunst en recommandatie, onder belofte eener zindelijke en goedkoope bediening.
A. SOUFFROUW.
Sheboygan, 1 Junij 1857. 23tf

COD-VISCH, Makreel en Wit Visch, opzettelijk voor huishoudelijk gebruik, bij
C. T. MOORE.

F. LAWRENCE'S
IJZERWINKEL.
SLOTEN, HENGSELS, POMPEN,
MESSEN, VORKEN & LEPELS.
Schoppen, Kettingen,
SPIJKERS, GLAS,
GEWEREN,
Bijlen, Zagen,
IJZER & STAAL.
KAGCHELS
in alle soorten en waarvoor wordt ingestaan.
Artikelen van goed, dik geslagen ijzer.
OOK IS ALDAAR EEN BLIKWINKEL.
Dit is de goedkoopste en beste plaats te Sheboygan om ijzerwaren te koopen.
F. LAWRENCE.
Deze winkel is in "Otten's Brick Block," alwaar Hollandsch wordt gesproken. 43tf

HEINRICH WEBER'S
MEUBEL WINKEL,
Naast het Kossuth Huis,
Bevat alle soorten van MEUBELEN, die gewoonlijk door Landbouwers verlangd worden.
Sheboygan 4 Junij 1855. 282 tf.

Gaertner en Arens,
GROOT-HANDELAREN
In Wijnen, Likeuren, Sigaren, Ohio Whiskey, Grog- & Punch-Extracten, Bitter, Kummel, enz.
Achtste Straat, Zuidelijk van het Postkantoor,
360tf Sheboygan, Wis.

J. KENDALL & CO.,
GROOT & KLEIN HANDELAREN IN
MODESTOFFEN EN MANUFACTUREN,
DAMES HOEDEN, MARSKRAMERIJEN,
TAPIJTEN, BEHANG PAPIER,
LAARZEN & SCHOENEN,
en
THEE IN SOORTEN,
No. 13 Canal Straat, Taylor & Barns' New Block.
J. KENDALL, } Grand Rapids, Mich. { H. C. WHIPPLE,
W. HOVEY, } { H. G. POST.
1 Junij 1857. 23tf

Het geraar is voorbij;
HET LAND IS GERED;
De Staartster is op den terugweg;
en
LYMAN & SULLY
Schijnen besloten te hebben de harten hunner kalanten te verblijden door het publiek eenen prachtigen voorraad goederen aan te bieden, tegen de allerbillijkste voorwaarden. 23tf

VENNOOTSCHAP.
A. P. LYMAN & JOHN SULLY, zich met elkander geassocieerd hebbende, zullen eene algemeene handelszaak uitoefenen,
NO. 1, ACHTSTE STRAAT, SHEBOYGAN.
Wij zullen trachten onze nering uit te breiden, door zoowel in het klein als in het groot goedkoop te verkoopen.
Wij kunnen onze kalanten stellig beloven, dat wij hun onze goederen ten allen tijde, zoo in het klein als in het groot, even goedkoop zullen verkoopen, als te Milwaukee of Chicago, daar onze onkosten gering zijn, en onze gelegenheid om in te koopen zoo goed is, als van de besten hunner.—Wij wenschten onzen opregtsten dank te betuigen, aan onze vroegere kalanten, hun verzekerende, dat wij in het vervolg alles zullen doen wat in ons vermogen is, om het voortduren hunner kalandisie te verdienen. Niet een der kooplieden van Noordelijk Wisconsin, die orde in hunne zaken hebben, zal lager verkoopen dan wij.
Wij noodigen het publiek ten vriendelijkste uit, ons te bezoeken en zelve te zien.
23tf LYMAN & SULLY.

1857.
Amerikaansche Vervoer
COMPAGNIE.
KAPITAAL - - - - - - - - $900,000
(GEINCORPOREERD ONDER DE WETTEN VAN DEN STAAT N. Y.
MARINE BLOCK, BUFFALO, N. Y.
HIRAM NILES—President.
WELLS D. WALBRIDGE—Vice President.
J. C. EVANS—Secretaris en Penningmeester.
NEW YORKSCHE AGENTEN, ENZ.
M. M. Caleb, } Agenten, hoek van de Frontstr. en
Jas. H. Mallory, } Coenties Slip, New York.
G. G. Kidder, Ag't, 102 State st., Boston, Mass.
O. N. Chapin, „ 35 Quay Street, Albany.
Stillman, Mathews & Co., 361 River-str., Troy.
Westelijke agenten zullen in het bijzonder acht slaan op de goede aflevering van vrachtgoederen, en op alle klagten en schaden letten.
☞ Geene overscheping te Albany of Troy.
☞ Merk de pakken A. T. Co., en breng ze scheep aan Pier 7, Oost Rivier.
H. W. THOMPSON,
26 ten Generaal Agent, Sheboygan, Wis.

1857.
Westelijke Vervoer Co.
(geincorporeerd onder de wetten v. d. staat N. Y.)
KAPITAAL - - - - - - - - $900,000
P. L. STERNBERG, - - - - - President.
WILLIAM FOOT, - - - - Vice President.
GEO. H. BRYANT, - - - - Secretaris.
JOHN ALLEN, Jr., - - - - Penningmeester.
NEW YORKSCHE AGENTEN.
Everett Clapp, } No. 1 Coenties Slip, en 65
Hugh Allen, } Pearl Street, New York.
J. H. Wilgus, } No. 2 Cortland street,
Harrison Chase, } New York.
— Burk No. 86 State street, Boston.
S. C. Chase, No. 113 Pier, Albany.
John W. Tuttle, No. 191 River st., Troy.
☞ Merk de pakken W T. Co., en breng ze scheep aan Pier 7, Oost Rivier. Geene overscheping te Albany of Troy.
H. W. THOMPSON,
26ten Generaal Agent, Sheboygan, Wis.

Becker & Drossel,
HANDELAREN IN
BRANDEWIJN, HOLLANDSCHEN JENEVER, WIJNEN, LIKEUREN, SPAANSCH BITTER, OHIO WHISKEY, en CIGAREN.
Winkel in Zaegel's Brick Block, Sheboygan, Wis.

Mengelwerk.

Anecdote van Generaal Leslie Coombs.

Ofschoon een veteraan van den oorlog van 1812, en een van deszelfs dappersten, heeft Generaal Coombs nog de levendigheid der jeugd behouden; zijn hoofd is opgeheven, zijn rug zoo regt als een pijnboom, zijn oog zoo vurig als dat van een' strijdhaan, en zijn lach zoo vrolijk als het gekweel eens vogels in den paartijd. Al deze hoedanigheden heeft hij zonder twijfel te danken aan eene inwendige bronwel van geestigheid en luim, waardoor de uitwendige mensch frisch en tierig wordt gehouden, gelijk eene fontein hare oevers bestendig bloeijend houdt. Op zekeren dag reisde de generaal in eenen postwagen met een dier ongelukkige wijsgeeren, die meer acht slaan op de knobbels hunner schedels, dan op derzelver omkleedsels, phrenologisten of hersenkenners bijgenaamd. Het spreekt van zelf, dat iedereen in den wagen door den professor geplaagd werd, totdat de generaal hem gelukkig in eene hinderlaag lokte. "Sir," zeide deze, "ik was tot hiertoe van meening, dat deze wetenschap geen' steek hield en niet op goede gronden steunde, ofschoon ik op dit onderwerp nooit zoo veel acht heb gegeven, als ik thans vind, dat het verdient; doch ik ben thans door de zoo geleerde redevoering, die gij ons hebt doen hooren, overtuigd, dat uwe leer juist is en van geen gering belang in het beoordeelen der karakters en neigingen der menschen. Doch, ofschoon ik er geen groot vertrouwen in stelde, werd ik toch somtijds getroffen door eene overeenkomst van hare hoofdtrekken met eene wetenschap, met welke ik zeer gemeenzaam bekend ben, en door welke ik in mijnen omgang met vreemdelingen in eene groote mate geleid word."

"Ik denk", viel de professor hier met eenen glimlach van zelfbehagen in, "dat gij de physiognomie (gelaatkunde) meent?"

"Neen, sir," hernam de generaal; mijne wetenschap is de dogologie (hondenkunde)."

"Dogologie!" weergalmde de Professor verbaasd.

"Dogologie," zeide de generaal, met eenen innemenden glimlach. "Aan het voorkomen van eenen hond kan ik altijd zien, welk eene soort van een man zijn meester is."

"Sir," hernam de phrenologist, zich stijf oprigtende, "ik zie dat gij met mijne wetenschap den spot wilt drijven."

"Vergeef mij," zeide de generaal met eene allerbeminnelijkste uitdrukking op zijn gelaat; "ik zal u van het tegendeel overtuigen. In de eerste stad, waar wij stil houden om te middagmalen, en in welke ik vroeger nooit geweest ben, zal ik u naar de honden op de straat zeggen, welk eene soort van menschen hunne eigenaars zijn. En als ik het er mis in heb, dan verbeur ik de slokjes van al de passagiers, die in den wagen zijn."

"O ja! dat gij gemakkelijk eene denkbeeldige leer kunt opmaken, en een denkbeeldig karakter voor dat van den meester van elken hond uitgeven, dat kan ik best gelooven; maar hoe zal ik kunnen zeggen of gij regt of onregt hebt? Ik ben hier even zoo vreemd als gij," zeide de bedachtzame professor.

"Wij zullen de beslissing aan den kastelein van de herberg, waar wij stil houden, overlaten. Hij zal iedereen in de stad wel kennen," antwoordde de generaal.

"Goed," zeide de schedelkundige, tegen de andere passagiers met de oogen knippende en zijn voorkomen van zelfbehagen weder aannemende; "ik neem het aan, en ik zal de slokjes verbeuren als het verslag van den kastelein met uwe beschrijvingen overeenkomt."

In de herberg zijnde aangekomen, werd het maal in haast georderd, daar de passagiers zeer verlangend waren om de voorstelling dezer nieuwe wetenschap te genieten. De generaal wenkte den kastelein uit de gelagkamer. Dit lokte al de leegloopers mede, zoodat er met deze en de passagiers een tamelijk hoopje volks voor de herberg stond, hetgeen natuurlijk ook weder andere personen deed komen, om te zien wat er te doen was. Toen dan ook de kastelein met zijne pligten als scheidsman was ingelicht, waren er fatsoenlijk (in getal ten minste) toehoorders bijeen.

"De eigenaar van dien hond," zeide de generaal, toen er een fraaije brak, met eenen stalen kettingband om den nek, voorbij liep, "is een heer van opvoeding en vermogen. Hij leeft er goed van; kleedt zich goed; heeft een fraai huis (het beste huis in de stad, zeide de kastelein,) verlustigt zich op eene verstandige wijze, houdt veel van gezelschap, is een beminnaar van landelijke vermaken, (dat is hij) algemeen bemind en op eenen goeden voet met zijne buren. Wel, hoe is het er mede, kastelein?"

"Zoo waar als de bijbel," zeide de kastelein; "het is de man zelf."

Nu schoot er juist een kleine, harige schotsche dashond van onder een tuinhek aan de overzijde uit, en ijlde de straat op naar een school kippen. "De eigenaar van dien hond," zeide de spreker, "is een jongen van omstreeks veertien of vijftien jaar. Een looze kleine schalk, die altijd op kattenkwaad uit is; hij is een bedorven kindje; misschien wel het eenigste; hij en de hond zijn bestendige medgezellen, en zij hebben het geen van beiden naar hunnen zin als zij niet het een of ander gehaspel aan de hand hebben; en de buurt heeft zonder twijfel altijd last van hunne treken."

"Wel verdord!" zeide de kastelein, "daar ligt wel iets in, in die dogologie. Die jongen is juist zulk een jongen als gij gezegd hebt, vreemdeling."

"De eigenaar van dien hond," vervolgde de generaal, toen een stompneuzige dog, met groote rimpels op zijne wangen, korte, krijgshaftige ooren, zware, dikke oogen, breede borst, kromme voorpooten, en eenen staart, die er uitzag alsof hij was afgekaauwd, te voorschijn kwam, "is een onopgevoed man. Van aard is hij achterdochtig en halsstarrig; zeer dwars; heeft waarschijnlijk niet vele vrienden—en als hij er heeft, menschen gelijk hij zelf; niet bekwaam genoeg om veel belang in de publieke zaken te stellen; naauwbezet in zijn handel, en niet zeer spraakzaam."

"Drommels!" zeide de kastelein, "gij hebt het weêr geraden. De eigenaar van dien hond is een duitsche slagter. Hij praat niet veel, want hij kan niet goed engelsch spreken; hij stelt niet veel belang in de publieke zaken, omdat hij niet stemmen mag; en hij is zoo koppig als een muildier, voor zoo ver ik hem ken, want hij heeft altijd meer ponden vleesch op zijne rekening dan hij heeft toegewogen, en hij wil er nooit eene cent op laten vallen."

"Die hond," zeide generaal Leslie, zijne stem verheffende, want hij was zeer in zijn schik met zijn tot dus verre gelukkig slagen, en wees naar eene uitmuntende soort van bulhond—eene vereeniging van woestheid en loosheid—dik van kop, slank van lijf, breed van borst, oogen als kolen vuur, ooren en staart afgeknot om goed te kunnen vechten—"die hond, heeren, hoort toe aan eenen man, die waarschijnlijk de slechtste man uit de stad is, zoo niet uit den staat Kentucky. Hij is ontbloot van eergevoel en grondbeginselen, en zou niet aarzelen voor eenige dollars iedereen het leven te benemen."

Hier werd hij in de rede gevallen door eene stem onder de menigte—

"Weet gij wat, vreemdeling! Gij hebt een beetje te veel van mijn karakter te zeggen, *bij Gard!* Die hond is van mij!" en de spreker drong door de menigte heen en plaatste zich voor den dogologist.

"Mijn vriend," zeide de generaal, het haar bedaard van zijn voorhoofd strijkende, "ik wilde u wel eens iets vragen—waar hebt gij dien hond van daan?"

"*Bij Gard!*" zeide de man, "*ik heb hem zelf gefokt!*"

"Dan," zeide de generaal, "heb ik de borrels verloren. Ik wedde slechts op de dogologie, en, mijn vriend, gij hebt mij uit het veld geslagen. Kom binnen", zeide hij tot den schedelkundige, "ik wilde dat gij de knobbels van dien heer eens voeldet. En ik hoop dat al de overigen met mij zullen mede drinken op het welzijn van Oud Kentucky."

Iedereen, die het groote Westen gezien heeft, zal weten met hoeveel genoegen deze laatste zinsnede door de menigte werd goedgekeurd.

HIJ WAS HUN TE SLIM. — Eene nachtelijke patrouille greep onlangs te München eenen twistzoeker op en bragt hem naar de wacht. Aldaar gekomen zijnde, daagde de gevangene de soldaten uit, om met hem te spelen. Wat kon in de langdurige uren van den nacht meer welkom zijn? Weldra zaten de wacht en de gevangene vreedzaam bijeen, en daar de laatste een uitstekend speler was, verdiepten zij zich zoo in het spel, dat de soldaten tijd en plaats vergaten en zich lagchend en vloekend verhitten. Plotseling bemerkt een der tegen den gevangene spelenden, dat deze valsch deed. De ander loochende het, doch de ander overtuigde er hem van, en onder schelden en schreeuwen, liep het al hooger en hooger, tot een der soldaten riep: "hij is een schoft: gooi hem de deur uit!" Naauwelijks was dit geroepen, of de gansche wacht pakte den bedrieger woedend aan en wierp hem de deur uit. Spoedig daarna kwamen de verhitte gemoederen tot bedaren, en zij keken elkander nu zeer onnoozel aan.

WEBSTER EN BUCHANAN.—Onlangs is er weder eene aardige annecdote te berde gebragt, betreffende Webster en Buchanan. Spoedig nadat de groote uitlegger een zijner zware kanonnen in den Senaat der Vereenigde Staten had afgeschoten, prees een heer hem tegen Buchanan. "Ja," zeide de laatste, "hij is een groot staatsman, maar geen staatkundige." Dezelfde persoon ontmoette eenige dagen daarna den heer Webster in den spoorwagen, en maakte van die gelegenheid gebruik om diens gevoelen van den philosoof van Wheatland te polsen, en zonderling genoeg zeide hij van Buchanan, "hij is een groot staatkundige, maar geen staatsman."

MARCY'S GEVOELEN VAN CLASSIEKE KUNDIGHEDEN.—Een lid van het Congres verzocht Secretaris Marcy eens, zekeren geleerde in eenen binnen- of buitenlandschen post te plaatsen. Een voor een werden de getuigschriften van dien heer geopend. Het een sprak van zijne kennis van het Hebreeuwsch, een tweede van het Grieksch, een derde van het Latijn, en zoo vervolgens, nadat al die brieven onderzocht waren, afdalende tot eene volmaakte kennis van alle hedendaagsche talen. "Een allerbuitengewoonst man!" zeide de Secretaris, van onder zijne groote, borstelige, gefronsde wenkbraauwen opziende, en zijne bril op zijn hoog, breed voorhoofd schuivende: "Wel, Sir, die man *moet in den toren van Babel gepromoveerd zijn!*"

AFDOEND BEWIJS.—De Providence *Journal* zegt: "Wij hebben een beter bewijs tegen het spiritualismus dan eenige Bostonsche proefneming verschaffen kan. Toen de zoon van Henry Clay publieke redevoeringen ging doen voor James Buchanan, en de geest van zijnen grooten vader niet uit zijn graf verrees, werden wij overtuigd, dat er geen terugkeeren uit de andere wereld in deze bestond.

DE WEBSTERS IN HUNNE JEUGD. — Hun vader had hun ieder eene kleine som gelds gegeven, en zij waren naar de monstering der militie geweest. Bij het vallen van den avond keerden zij naar huis terug; Daniel, gelijk gewoonlijk, een weinig eer dan zijn broeder. Hun vader ontmoette hen, en den eersten aansprekende zeide hij: "Wel, Daan, wat hebt gij met uw geld uitgevoerd?" "Verteerd!" was het stuursche antwoord. "En wat hebt gij met het uwe gedaan, Zeke?" "Aan Daan geleend."

☞ Een Engelsche edelman zond eens zijnen dommen zoon naar Rowland Hill, om hem daar te laten opvoeden, en gaf hem eenen brief mede, waarin de vader van zijnen veelbelovenden zoon zeide:

"Ik vertrouw dat hij talenten heeft, maar zij zijn onder een servet verborgen."

De zonderlinge maar slimme geestelijke hield den jongeling eenige weken onder zijne hoede, doch zond hem toen naar zijnen vader terug met de volgende laconieke boodschap:—

"Ik heb het servet aan alle hoeken geschud en er is niets in."

☞ Gedurende de laatste ziekte van doctor Chirac, de vermaarde Fransche geneesheer, geraakte hij buiten kennis, waarvan bekomende, voelde hij zijn' eigen pols, en hield zich zelven voor een zijner patienten.—"Waarom ben ik niet vroeger geroepen!" zeide de doctor. "Het is te laat; is mijnheer gelaten?" Zijne oppassers antwoordden hem ontkennend. "Dan is hij een lijk," antwoordde Chirac; "hij leeft geene zes uren meer;"—en zijne voorspelling werd bewaarheid.

"Foei!—Wat is het heet!" zeide Brown hijgende, toen hij Jones ontmoette, eenen vetten buurman, die in de hitte tiert gelijk een salmander, en er altijd in de hondsdagen het beste aan is. Maar Brown is eene andere soort van een man, en haat warm weder gelijk de kat heete soep haat, of Satan wijwater.—"Is het niet vreesselijk?"—zeide Brown. "Wel foei, ik heb in de laatste drie uren al de bewerkingen der hedendaagsche kookkunst ondergaan. Ik ben gestoomd, gekookt, gebakken, gebraden, gestoofd en geroosterd! Is het niet vreesselijk?"

"In het geheel niet," zeide Jones—ik houd er van. Het weer kan mij niet te heet zijn."

"Dat is gelukkig," zeide Brown schamper,—"voor iemand van uw karakter en uwe *waarschijnlijke bestemming*, is het bij uitstek gelukkig;"—en Brown deze aanmerking gemaakt hebbende, veegde zijn voorhoofd af en ging knorrig weg.—*Boston Post.*

CALENDER VOOR AUGUSTUS, 1857.

D. der maand	Dagen der Week.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	Maangestalten.
1	Zaturdag	4 53	7 19	
2	ZONDAG	4 54	7 18	
3	Maandag	4 55	7 16	
4	Dingsdag	4 56	7 15	
5	Woensdag	4 57	7 14	VOLLE MAAN,
6	Donderdag	4 58	7 13	den 5, 's avonds
7	Vrijdag	4 59	7 11	1 ure, 21 min.
8	Zaturdag	5 00	7 10	
9	Zondag	5 01	7 09	
10	Maandag	5 02	7 07	
11	Dingsdag	5 03	7 06	
12	Woensdag	5 04	7 04	LAATSTE KWART.,
13	Donderdag	5 05	7 03	den 12, 's avonds
14	Vrijdag	5 06	7 02	0 ure, 34 min.
15	Zaturdag	5 07	7 00	
16	ZONDAG	5 08	6 59	
17	Maandag	5 10	6 57	
18	Dingsdag	5 11	6 56	
19	Woensdag	5 12	6 54	NIEUWE MAAN,
20	Donderdag	5 13	6 53	den 19, 's morg.
21	Vrijdag	5 14	6 51	11 ure, 18 min.
22	Zaturdag	5 15	6 50	
23	ZONDAG	5 16	6 48	
24	Maandag	5 17	6 46	
25	Dingsdag	5 18	6 45	
26	Woensdag	5 19	6 43	
27	Donderdag	5 20	6 41	EERSTE KWART.,
28	Vrijdag	5 21	6 40	den 27, 's morg.
29	Zaturdag	5 22	6 38	9 ure, 56 min.
30	ZONDAG	5 23	6 37	
31	Maandag	5 24	6 35	

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad te ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
" " A. van de Wall, Oostburg, dito.
" " G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" " D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
" " J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
" " F. Pasdeloup, 59 Clark street, Chicago.
" " G. van der Sijde, Hope, Illinois.
" " M. Jansen, Thornton, Illinois.
" " B. van der Stolpe, Albany, N. Y.
" " A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
" " N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" " J. Anijs, Paterson, enz., New Jersey.
" " H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
" " J. J. Zorgo, Cincinnati.
" " J. van de Luijster, Holland, Michigan.
Zeeland, Michigan.
" " J. Hoedemaker, Kalamazoo, dito.
" " L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" " Henry Hospers, Pella, Iowa.
" " L. D. van Horssen, Keokuk, Iowa.

☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of ongeveer vier CENTS per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden, of het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te sluiten, die *franco* moet gezonden worden aan den uitgever J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.